

NOVA ГАЗЕТА

№ 31 (290) Серпня 14, 2014, Нью-Йорк

№ 31 (290), August 14, 2014, New York

СУСПІЛЬСТВО І ЦЕРКВА

**УКРАЇНСЬКЕ ПРАВОСЛАВ'Я:
НА НОВОМУ РОЗДОРІЖЖІ**

СТОР. 8

АМЕРИКА В ОСОБАХ

**РОБІН ВІЛЬЯМС: СМІХ І РАДІСТЬ НА
ЕКРАНІ Й СЛІЗОЗИ ТА СУМ У ЖИТТІ**

СТОР. 10

ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

**ХРАМОВЕ СВЯТО У ЦЕРКВІ СВ. ПАНТЕЛЕЙМОНА:
ОДНА РОДИНА ЗА СТОЛОМ**

СТОР. 18

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**НОМЕРИ «ЛЮКС» ДЛЯ ТИХ, ХТО ХОЧЕ
ПОЖИТИ НА... ДЕРЕВАХ**

СТОР. 20-21

ОЧИСТИМО НАШУ ЗЕМЛЮ ВІД ПУТІНСЬКОЇ НЕЧИСТІ!

СТОР. 6-7

16 СЕРПНЯ – ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ МАРШ ЄДНОСТІ

СТОР. 2

УСІ – НА МАРШ ЄДНОСТІ!

16 серпня, в суботу, о 2:00 год. по полудні

від Grand Army Plaza
(5th Avenue & 59 Street, Manhattan, New York)
до Генерального консульства Російської Федерації в Нью-Йорку
(9 E 91-st Street, between 5th Avenue & Madison Avenue)

відбудеться марш єдності, який завершиться мітингом
та запаленням свічок в пам'ять загиблих героїв України

Детальніше: www.facebook.com/RazomForUkraine

Цього дня українці пройдуть маршем єдності по всьому світу. Приєднаймося до них! Нехай
спільний голос світового українства зупинить зухвалого агресора Путіна й припинить на
нашій святій землі насилля, вогонь, кров, сльози й горе матерів, удів, сиріт.

СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

У суботу, 16 серпня, о 2-й годині по полудні відбудеться Всеукраїнський марш єдності. Відбудеться він і в Нью-Йорку (див. стор.2). Цього дня українці всього світу ще раз пройдуть ходою вулицями й площами міст і містечок планети, щоб зупинити осатанілого Путіна, хворий мозок якого вигадує новий й нові сценарії підтримки пожежі в Україні. Зрозумівши, що силами своїх диверсантів з ГРУ та найманців, яким вбити людину - все одно, що викурити цигарку, Україну не здолати, він вдався до організації так званих гуманітарних конвоїв, під прикриттям яких хоче заслати в Україну зброю й нових головорізів. При цьому посиляється на Міжнародний Червоний хрест, який, даруйте за тавтологію, відхрещується від такого «гуманітарія».

За наказом Путіна продовжують обстрілювати територію України російські системи залпового вогню «Град». Через «дірки» на кордоні з Україною, які звужуються, продовжує йти зброя й нові диверсанти. Жодні санкції не можуть змусити цього маньяка зупинитися. Він хоче, аби в Україні й далі лилася кров, аби одні українці вбивали інших, аби розбрат і ненависть сіяли хаос, смерть і запустіння. Тільки тоді може здійснитися його давня мрія відновити імперію, а самому увістися на трон, уявляючи себе продовжувачем справ Івана Грозного та Йосифа Кривавого. Це явний діагноз, хвороба, від рецидивів якої страждає Україна.

Зупинити агресора можна нашою солідарністю. Нас, українців, багато. І ми росіяни по всьому світу. Якщо кожний з нас вийде 16 серпня, аби сказати Путіну «Досить!», відлуння цієї багатомільйонної вимоги почують і в Кремлі. Почують її і в світових столицях, де готують нові санкції проти новітнього Гітлера. І він, мабуть, знову відповість на них так, як на попередні - заборонить ввозити в Росію не тільки харчі, а й одяг, взуття, побутову техніку, автомобілі, комп'ютери - все, без чого Росія не прожить, позаяк нічого свого вона не виробляє, живучи за рахунок цивілізованого світу, продаючи нафту й газ.

Наступним кроком Заходу після введення четвертого етапу санкцій має бути відмова від російських вуглеводнів. Це легко зробити, збільшивши видобуток у світі нафти й газу, збивши таким чином ціну на них та розпочавши постачання в Європу скрапленого сланцевого газу із США. Отоді, нарешті, росіяни протверезіють і зрозуміють, куди завів їх полковник КДБ. Адже увійти в світову цивілізацію важко, а вилетіти з неї можна за кілька місяців, що й сталося нині з Росією. Авантюру Путіна в Україні довго нам'ятимуть в світі і росіяни чекає попереду невесела перспектива життя «совка» в злидній, брудній, запустілій країні, де всі гроші йдуть на армію й КДБ і яка з усіх сторін оточена залізною завісою.

Це не фантазії, це дуже близька реальність. Сьогодні Росію виганяють з усіх міжнародних організацій, їй навіть хочуть відмовити в проведенні чемпіонату світу з футболу. Зупинити цей процес перетворення велетенської країни на Північну Корею можуть тільки самі росіяни, скинувши Путіна.

І ми, українці всієї планети. Своєю активністю, своєю небайдужістю, своєю участю в маршах, подібних тому, який відбудеться 16 серпня. Путін, як колись Адольф Гітлер і Йосип Сталін, повинен зрозуміти, що творити розбій на планеті йому не дозволить людство. А людство - це й ми..

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський -
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Днями московський незалежний соціологічний Левада-центр уже вкотре «порадував» українців. Цього разу - результатами липневого опитування щодо ставлення росіян до України. Виявляється, тільки 17% опитаних громадян Росії визнають обрання Петра Порошенка главою Української держави законним. А от нелегітимним президентом України його вважає аж 63% респондентів. Натомість росіяни дружно визнають «референдуми», проведені у Криму (86% опитаних) та на Донбасі (77%), а також схвалюють участь російських «добровольців» у війні проти України (66%). І хоча 51% опитаних вважає,

ЧИ ПОВИННІ УКРАЇНЦІ ЛЮБИТИ РОСІЯН?

що Путін не повинен був вводити війська на південний схід України, але 29% впевнені, що він уже мав їх ввести, тобто силою захопити ще одну частину іноземної держави. Втім, Україною Донбас росіяни у більшості своїй не вважають: 23% респондентів за те, щоб він став частиною РФ, 41% - незалежною державою. І лише 24% бачить його як складову України, але переважно на умовах «більшої незалежності від Києва».

Ясна річ, що росіяни, які в добу інтернету черпають, за власним визнанням, основну інформацію з телевізора (94%), переконані: причиною «нинішнього конфлікту у Південно-Східній Україні» (такі нейтральні терміни вжиті зі зрозумілих причин в анкеті) є «втручання Заходу» (64%) та «націоналістична політика керівництва України» (20%). Дружно засуджено проведення українським керівництвом АТО (71%), заявлено про необхідність і далі підтримувати проросійські сили (читай - терористів) в Україні (65%).

При цьому, що цікаво, 66% опитаних побоюються, що «нинішні збройні зіткнення на південному сході України за участі російських добровольців» можуть перерости у війну між Росією та Україною, а 52% в Третю світову війну з усіма відповідними наслідками. Можливо, саме через ці побоювання істотно впав рівень готовності підтримати керівництво Росії в разі «великої» війни з Україною - з 79% у травні до 55%. Це одне з двох свідств бодай якогось протверезіння частини російського суспільства; інше свідство - зростання з 26% до 37% кількості тих, хто вважає, що анексія Криму Росією викликає в Україні почуття ненависті до останньої в цілому - не лише до влади, а й до всієї країни.

І ще кілька важливих цифр. Анексія Криму викликає в українців «негативні почуття, які не переходять у ненависть до Росії і її керівництва» - так вважає 15% опитаних. Ця анексія викликає «ненависть до російського керівництва, але не до Росії в цілому» - це думка 20%. І, нарешті, 15% респондентів впевнені, що українці не реагують негативно на загарбання Криму.

Чи можна довіряти цим цифрам? Так, репутація Левада-центру висока.

А що вони (й інші, які фіксують схожі речі, як-от істотне зростання рейтингу Путіна та всієї російської влади після анексії Криму, зневагу до Заходу та до ліберальних цінностей, віру в те, що Росія має право включати чужі території до свого складу, якщо там «утискають росіян» тощо) загалом означають? Як на мене, передусім те, що росіяни не є ані братнім, ані дружнім народом - як щодо українців, так і щодо всіх без винятку державних націй на території колишнього СРСР та колишнього радянського блоку. І не лише щодо них.

Отож, давайте дивитися правді в очі. Гасло Євромайдану: «Любим русских, ненави́дим Пу́тина!» сьогодні не має під собою жодного реального підґрунтя і лише дезорієнтує українських громадян. Це все одно, якби у 1938 році, вже після того, як у них відтяли Судети, чехи висунули гасло: «Nemci miluji, nenavidi Hitlera» («Любимо німців, ненавидимо Гітлера»). Наведені вище соціологічні дані, одержані Левада-Центром, засвідчують, що любити росіян може тільки українець-мазохіст (що ж, Леопольд фон Захер-Мазох недаремно, мабуть, вважав себе русином і блискуче аналізував та описував українські типи й національні стереотипи поведінки).

Час відмовитися від порожньої риторики про «братній народ». І не тільки тому, що, як емоційно написав журналіст Мирослав Откович, «міф про братні народи давно вже розбили прикладами автоматів і розтоптали армійськими чоботами». Ні, йдеться про куди більш засадничі речі.

Річ у тім, що терміни «братні народи» та Brudervolker є винаходом тоталітарно-імперіалістичної пропаганди часів Жданова та Геббельса. Не знаю, кому тут належить першість; принаймні, у 1939-1940 роках нацистська та більшовицька пропаганда вже активно їх вживала, виправдовуючи потребою в допомозі таким народам зовнішню агресію та окупацію інших держав.

Ну, а після Другої світової війни термін «братні народи» міцно ввійшов у вжиток на території всього кремлівського «соціалістичного табору» і слугував для ідеологічного обґрунтування вторгнень радянських військ до Угорщини (1956 рік) та Чехословаччини (1968 рік). А в Польщі в 1981 році військові взяли владу до своїх рук, знявши тим формальні приводи для агресії, тож «братній польський народ» залишився без «допомоги»...

Сказане не означає ненависті чи зневаги до Росії та росіян. Ідеться просто про необхідність зважати на незаперечні факти. А вони полягають у тому, що без масової підтримки з боку населення РФ не палахкотіла б війна на Сході України, не гинули б найкращі патріоти у лавах бійців АТО, не зазнавало б тяжкої скрути цивільне населення, не руйнувалася б інфраструктура регіону, не здійснювалася б «газова» блокада тощо. Відповідальність за це лежить не лише на Путінові чи на російському телебаченні, а щонайменше на восьми з десяти росіянами. Звісно, честь і хвала тим, хто в неотоделітарній російській імперії залишається чесним і розумним людиною, але любити всіх росіян за те, що серед них все ж трапляються порядні люди, не україножери, не великодержавні шовіністи, - це, пробачте, малоросійський садомазохізм.

А тим, хто оголосить написане вище «русифобією», раджу ще раз уважно ознайомитися з соціологічними даними. Якщо вони вважають такі настрої абсолютної більшості російського населення нормальними, мовляв, нічого страшного, то це і є насправді русифобія - вважати закладеною ледь не на генетичному рівні нормою для росіян те, що для інших народів є соціальною патологією. Ясна річ, такі патології історія врешті-решт рано чи пізно лікує - але чи не надто великою стане ціна такого лікування і для самих росіян, і для їхніх сусідів? Особливо для тих, хто за інерцією радянських часів продовжує вживати термін «братній народ» і любити самозаханого агресора.

Сергій Грабовський
«День»

СВІТ ПРО УКРАЇНУ

Західні ЗМІ продовжують коментувати події в Україні й довкола них як одну з провідних тем сьогодення. Америка повинна продовжувати тиск на Росію, аби стримати Володимира Путіна від вторгнення до України під приводом «гуманітарної операції», пише американська **Washington Post**.

«Причина нової ескалації з боку Росії проста й зрозуміла. Це зовсім не «гуманітарна криза» на територіях, контрольованих бойовиками, про яку говорить Кремль. Насправді загроза інша: українська армія та сили підтримки перемагають», – пише ця впливова в США газета. Перед Путіним постала перспектива розгрому його квазі-армій в Україні, що не лише підірве його впливи у самій Україні, але спричинить політичні проблеми в Росії, де путінська пропаганда продовжує нагнітати антиукраїнську істерію.

Газета схвалює позицію західних лідерів, які змінили ставлення до України і більше не вимагають зупинки наступу української армії на Сході. «Під час телефонної розмови 11 серпня Барак Обама лише закликав Петра Порошенка продовжувати докладати зусиль, щоб уникати жертв серед мирного населення під час військової операції», – пише **Washington Post**.

Петро Порошенко й далі пропонує мирне вирішення конфлікту, припинення вогню й політичний діалог за умови, що через український кордон припиниться постачання бойовиків та зброї. «Такий варіант може дати Путіну можливість для відступу. Але Москва не відступить, поки її бойовики не постануть перед загрозою цілковитого знищення. Саме тому військова операція України повинна продовжуватись за підтримки Заходу, що має включити й допомогу українській армії», – пише **Washington Post**.

Ця газета пише, що Росія підійшла впритул до вторгнення в Україну під виглядом «гуманітарної операції». Згідно із заявою генсекретаря НАТО Андерса Фог Расмуссена, Росія нагромадила десятки тисяч воєнних біля кордону з Україною й нині існує «велика ймовірність» їхнього вторгнення. Президент Обама хоча й перебуває у відпустці, однак тримає під увагою американські авіаудари в Іраку. США та їхні союзники повинні бути готовими діяти швидко, якщо російська військова потуга перетне кордон України,

пише газета. Мотив для нового витка ескалації з боку Росії цілком очевидний: не «гуманітарна криза» на теренах, які перебувають під контролем сепаратистів, а загроза перемоги української армії та добровольчих батальйонів. Українські сили притисли сепаратистів до Донецька та Луганська й звільнили вже три чверті території, яка колись контролювалася проросійськими сепаратистами. Відтак Путін постав перед можливістю поразки своїх маріонеток, що означало б не лише втрату контролю над ситуацією

Раніше цього місяця Росія навіть подала проект резолюції до Ради безпеки ООН, в якому йшлося про заборону торгувати з «Ісламською державою». Але саме президент Путін має нагоду спотворювати і підривати американську позицію щодо гуманітарних втручань, як показує його намагання «допомогової» місії у Східній Україні.

Оскільки торгівля між Австралією та Росією має дуже невеликий обсяг, країна-континент повинна знайти ефективніші засоби впливу,

Перед Путіним постала реальна перспектива розгрому його квазі-армій в Україні, що не лише підірве його впливи у самій Україні, але спричинить політичні проблеми в Росії

ПУТІНСЬКА АГОНІЯ

в Україні, але й також потенційно призвело б до політичних бід вдома в Росії, де пропаганда роздмухала націоналістичний запал через Україну. Але бойові дії, які тривають на Сході України, ризикують надати президентові Путіну привід для «гуманітарного» вторгнення. Проте західні лідери, як виглядає, погоджуються з аргументацією президента Порошенка, що при проведенні операції українських сил йдеться не про поразку Росії, а про порятунок України. І якщо віддані Путінові сепаратистські сили зможуть втримати бодай клаптик української території, тоді російський президент зможе заблокувати стабілізацію України на невідзначений термін – так як він це зробив із «замороженими конфліктами», займаючись саботажом інших сусідів Росії.

Видання **World Politics Review** помітила дуель між США та Росією щодо гуманітарних інтервенцій в Іраку та Україні. Росія тисне, щоб реалізувати свій намір щодо «гуманітарної місії» в зоні конфлікту в Східній Україні. США та їхні союзники кажуть Москві, що вона просто використовує цю зачіпку для вторгнення в Україну. В той час як адміністрація Обама стримує Москву, США самі втягнулись у нову інтервенцію в Іраку, завдавши авіаударів силам «Ісламської держави» в Іраку, відомої як «Ісламська держава Іраку та Великої Сирії». Гуманітарний мотив американських дій чіткий: бойовики «Ісламської держави» якраз у розпалі проведення кампанії геноциду проти меншини язидів у північному Іраку. Майже 40 тисяч язидів втекли до Синджарських гір, і Вашингтон постав перед звинуваченнями у бездіяльності, адже згадалася неспроможність адміністрації Клінтона зупинити геноцид у Руанді. Американські авіаудари дали змогу втекти ще 15-20 тисячам язидів. Але провідним критиком дій Вашингтона все одно буде Росія, пише видання. І хоча Москва постійно попереджає про загрозу ісламізму, яка виходить із Сирії, вона також не має підстав симпатизувати «Ісламській державі».

пише **Australian Financial Review**. Скажімо, можна заветувати участь Путіна у самміті країн «великої двадцятки», що має відбутися в Австралії в листопаді цього року. «Прем'єр-міністр Тоні Еббот не виключає можливості заветувати участь Володимира Путіна у самміті, натомість джерела в уряді визнали, що погрожувати торгівельними санкціями мало-перспективно, бо двостороння торгівля ледь перевищує 1,8 мільярда доларів на рік», – пише газета. Австралійський прем'єр зазначив, що з 2007 року, коли між Австралією та Росією було підписано угоду про постачання урану, до Росії було надіслано лише одну невелику партію. Інша справа – особиста участь Путіна у самміті. Якщо за три місяці він не змінить своєї політики, то запрошення на австралійський самміт не отримає, пише **Australian Financial Review**. «Сподіваюся, що Росія-таки прийде до тями й зрозуміє, що дестабілізація на Сході України неприпустима, що Україна повинна сама визначати своє місце в світі і що сепаратисти за підтримки Росії сіють хаос», – цитує газета Тоні Еббота.

Над можливістю дипломатичного розв'язання конфлікту в Україні розмірковує **Financial Times**. Хай там що, а така можливість є, вважає газета. «Ця криза має глибоке коріння. Але безпосередню відповідальність за теперішню ситуацію несе Путін. Це він захопив Крим і розпалив вогонь протистояння на Сході України. Малайзійський авіалайнер було збито із зенітно-ракетного комплексу «Бук», які за наказом Путіна поставлялися й поставляються терористам на Сході України. Однак він так і не досяг своєї мети – нейтральної України, що належним чином враховує російські вимоги. Крім того, Путін викликав міжнародне обурення й протидію та зруйнував усі шанси домогтись міжнародної поваги та авторитету, якого він так прагнув», – пише газета й додає, що сьогоднішні зусилля Путіна на Сході України нагадують агонію політики кремлівського диктатора в Україні.

Разом з тим, Путін залишається популярним у Росії, хоча більшість росіян не хочуть прямого вторгнення до України. Втім, ця популярність може дуже швидко обернутися ненавистю, коли росіяни відчують різке падіння свого добробуту, що неминуче настане після того, як Путін добровільно відмовився від деяких західних харчів. Але Захід у відповідь Путіну може доповнити цю заборону не тільки деякими харчами, а й побутовою технікою, одягом, взуттям, комп'ютерами, автомобілями й навіть можливістю подорожувати країнами Заходу тим, хто сьогодні так ревно підтримує кремлівського агресора.

Лідери країн Заходу та президент США розуміють необхідність пошуку прийняттого варіанту виходу з кризи. «Можна використати багато старих перевірених механізмів, наприклад, призначити нейтрального посередника. Переговори через посередника дадуть змогу росіянам і українцям вести розмову, маючи між собою буфер. Головне досягти практичного результату ще до того, як ситуація цілком вийде з-під контролю», – пише **Financial Times**. Свого часу, Німеччина відібрала у Франції Ельзас та Лотарингію. Однак минув час і країна поновила контроль над Ельзасом, який нині надійно перебуває в складі Франції. Це може стати прецедентом і для Криму, пише газета.

Ця ж газета коментує дії німецького канцлера Ангели Меркель, яка, на думку видання, прагне стабільного світу і готова за це заплатити відповідну ціну. Президент Путін провів 5 років у колишній комуністичній Східній Німеччині у 1980-х роках як агент радянського КДБ. Він дуже тішиться тим, що розуміє Німеччину. Але російський президент надзвичайно прорахувався щодо настроїв та налаштованості Меркель стосовно української кризи. Бо досвід Путіна застарів. Коли 28 країн-членів ЄС погодились запровадити жорсткіші санкції проти Москви «за її підтримку озброєних сепара-

тистів в українській громадянській війні», пише газета, рішення викликало шок у Кремлі. Путін сподівався, що німецький канцлер виступить проти будь-яких кроків, які можуть завдати серйозної шкоди німецьким експортерам. І він помилився! Двигом нового пакета санкцій був саме Берлін. Принциповим для німецької політики Меркель та її міністра закордонних справ Штайнмаєра було бажання зберегти єдність європейської позиції. «Путін – кадебіст старого стибу. Він тримає відкритими різні сценарії й намагається розділити ЄС і Захід через двосторонні контакти та галузеві канали в бізнесі», – цитує газета депутата Бундестагу від партії Меркель Андреаса Штоккенгоффа. А канцлер, додає він, провела дуже багато часу для відпрацювання спільної позиції ЄС та переконуючи бізнес пристати на санкції проти Росії.

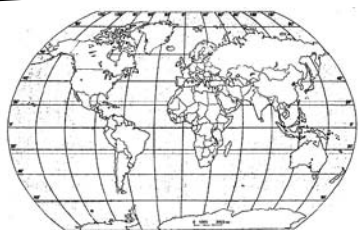
Тим часом, польське видання **Puls Biznesu** розмірковує на тим, як обійти російську заборону на ввезення польських яблук та свинини. Якщо польське яблука та м'ясо не можуть йти до Росії напряму, то нехай йдуть туди через Туреччину, пише видання.

«Справжні друзі пізнаються в біді. Коли Росія забороняє імпорту польських харчів і заявляє, що замість Польщі імпортуватиме харчі з Туреччини, остання пропонує Польщі співпрацю. А дипломатичні взаємини між Польщею та Туреччиною було встановлено рівно 600 років тому», – пише газета. Про таку можливість заявив ніхто інший, як посол Туреччини в Польщі Юсуф Зія Узджан.

«Ми не виробляємо свинини, тому я свого часу запропонував турецьким фірмам співпрацю з польськими партнерами. Переговори вже почалися. Туреччина не має достатньо харчів, щоб задовольнити попит Росії. Ми точно не маємо стільки яблук. Так що якщо росіяни хочуть їсти свинину та яблука, вони повинні дякувати за це Польщі», – сказав він.

Огляд підготував
Андрій Гурин

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

Представники Організації Об'єднаних Націй повідомили, що десятки тисяч цивільних осіб, які покинули свої домівки внаслідок бойових дій в Іраку, заблоковані бойовиками угруповання «Ісламська держава» в горах на півночі країни. Серед тих, хто залишається у пастці бойовиків, – іракські християни та курди-язиди (етноконфесійна група, яка розмовляє курманджійською мовою). За даними ООН, за останні три дні близько 35 тисяч мирних жителів втекли від джихадистів через гори до Сирії та Курдського регіону Іраку.

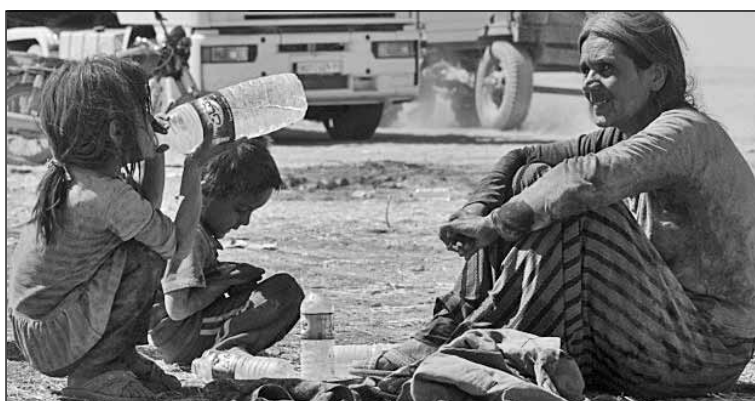
Водночас у горах без їжі, води та укриття досі залишається близько 20-30 тисяч язидів. Люди втекли у гори 10 днів тому, після того, як су-

нітські угруповання захопили місто Синджар. У ЮНІСЕФ стверджують, що в гірських районах Синджару від зневоднення загинуло щонайменше 56 дітей.

ООН попереджає, що аби врятувати людей, потрібне негайне міжнародне втручання. Працівник служби порятунку Мірза Діннай, який разом з іракськими військово-повітряними силами намагався евакуювати цивільних з пастки в горах на гелікоптері, описав ситуацію на місці як «геноцид».

Раніше США завдали авіаударів по позиціях бойовиків «Ісламської держави», аби стримати наступ джихадистів на півночі Іраку. Минулого тижня американський президент Барак Обама дозволив точкові обстріли авіацією бойовиків, якщо ті загрожуватимуть американським дипломатам в країні чи етнічним та релігійним меншинам. У Пентагоні стверджують, що в результаті повітряної операції знищили військову техніку бойовиків, якою ісламісти обстрілювали заблокованих у горах язидів.

ІРАК: НОВЕ КОЛО ПЕКЛА

Проти курдів-язидів бойовиками угруповання «Ісламська держава» чиниться справжній геноцид

Американські та британські літаки також скидають біженцям гуманітарну допомогу. Представники США заявили, що за останні п'ять днів біженцям скинули з повітря більше 72 тисяч літрів води і 75 тисяч продовольчих наборів.

На тлі протистояння з сунітськими угрупованнями в Іраку розгортається політична криза. Президент Іраку Фуад Масум доручив віце-спікеру парламенту Гайдеру аль-Абаді сформувати новий уряд. Але на-

передодні федеральний суд Іраку постановив, що формувати уряд має право тільки чинний прем'єр Нурі Малікі, адже його блок «Держава закону» є найбільшим у новому парламенті. Нурі Малікі заявив, що номінування Гайдера аль-Абаді на посаду прем'єра є «порушенням конституції». Раніше Нурі Малікі звинуватив президента Фуада Масума в тому, що той всупереч закону не призначив його керівником нового уряду. Також він анонсував позов

до суду проти Масума. Тим часом, у Багдаді терорист-смертник підірвав себе поряд з будинком, в якому мешкає Гайдер аль-Абаді.

Сунітське угруповання «Ісламська держава», відоме також як «Ісламська держава Іраку та Леванту» (ІДІЛ), упродовж кількох місяців захоплює території в Іраку та Сирії. На підконтрольних територіях бойовики оголошують створення ісламського халіфату. У червні бойовики взяли під контроль іракське місто Мосул на півночі країни та просунулися в напрямку Багдаду. Минулого тижня «Ісламська держава» перебрала контроль над найбільшим християнським містом Іраку – Багдідом.

Припускається, що приблизно 100 тисяч іракських християн та ще 700 тисяч язидів втекли від ісламістів до автономії Курдистан. Курдські сили кілька тижнів поспіль стримували просування ісламістів. Надходять повідомлення, що США почали поставки зброї курдським збройним формуванням «пешмерга», які воюють з бойовиками «Ісламської держави» на півночі Іраку.

ЕРДОГАН ПЕРЕМІГ. ЩО ЧЕКАЄ НА ТУРЕЧЧИНУ?

В обранні Реджепа Таїпа Ердогана президентом Туреччини одні вбачають початок позитивних змін, а інші бояться посилення авторитаризму

Реджеп Таїп Ердоган став першим в історії Туреччини президентом, обраним шляхом прямого голосування. З 1923 року й донині голову держави там обирав парламент. Ердоган був беззаперечним фаворитом перегонів. За 11 років у кріслі прем'єра він став чи не найуспішнішим лідером Туреччини за всю історію її демократії.

Прибічники політика – релігійні консерватори – вважають його перемогу винагородою за перебудову країни й послаблення впливу світської еліти. Президентські перегони зафіксували рекордно низьку для Туреччини явку виборців – 73%.

Попри переконливу перемогу, минулий рік виявився для Р.Ердогана вкрай напруженим. Вуличні протести проти забудови стамбульського парку Гезі переросли у загальнонаціональні мітинги. Ердоган та його найближче оточення загрузли у численних корупційних скандалах. А суперечливий законопроект щодо обмеження

повноважень Вищої суддівської ради викликав обурення в парламенті.

Згодом прем'єр відзначився ще й тим, що погрожував заблокувати в Туреччині соціальні мережі та ініціював розслідування проти високих поліцейських чинів, які раніше провели антикорупційну операцію проти членів уряду.

Тепер критики Ердогана побоюються, що після проведення у 2015 році конституційної реформи він перетворить Туреччину на президентську республіку.

У Стамбулі по-різному реагують на обрання Реджепа Таїпа Ердогана президентом країни вже в першому турі. Одні вбачають у цьому початок позитивних змін, інші бояться посилення авторитаризму. Інавгурація нового президента відбудеться 28 серпня. Тепер владна Партія справедливості і розвитку, яку досі очолював Ердоган, має обрати нового лідера політсили, який стане прем'єр-міністром.

ЗМАРР ПРОТИ ВІРУСУ ЕБОЛА

Вірус Ебола забрав вже 1013 життів у Західній Африці. Про це повідомили у Всесвітній організації охорони здоров'я (ВООЗ). Ще 1848 осіб – інфіковані. Майже всі відомі випадки смертей сталися у Гвінеї, Ліберії та Сьєрра-Леоне. Окрім того, кілька людей інфіковані в Нігерії. Сусідній Кот-д'Івуар заборонив усі пасажирські перельоти до та з країн, де зафіксували спалах вірусу.

11 серпня уряд Ліберії заявив, що міністерство охорони здоров'я США схвалило використання пробних доз експериментальних ліків. Завдяки ним вдалося істотно поліпшити стан двох громадян США, які підхопили вірус у Африці. Однак нині обсяг експериментальної вакцини обмежений. Нові експериментальні ліки мають назву Zmarr.

В міністерстві охорони здоров'я США повідомили, що погодилися надати ліки після відповідного прохання президента Ліберії Елен

Вірус Ебола забрав вже в Західній Африці 1013 життів

Джонсон-Серліф. Рішенню також передувала зустріч експертів з питань медичної етики в Женеві, які обговорювали використання нового препарату.

Офіційні представники Сполучених Штатів стверджують, що їхня роль полягає в тому, аби налагодити контакт між владою Ліберії та виробником ліків – компанією Марр Biopharmaceutical. У фармацевтичній же компанії зазначили, що всі

запаси препарату безплатно надіслали до Західної Африки. Однак препарат наразі тестували лише на мавпах, і його безпека для організму людини поки що не підтверджена.

Окрім двох хворих у США, Zmarr застосовували також для лікування католицького священника Мігеля Пахареса з Іспанії, інфікованого вірусом Ебола, однак врятувати святого отця від смерті не вдалося.

«РОСІЙСЬКІ ВИТЯЗІ» МОЖУТЬ ПОКАЗАТИ СВІЙ ПІЛОТАЖ ТІЛЬКИ ПУТІНУ

Швейцарське оборонне відомство вирішило відмовитись від участі російських пілотів та літаків у військовому авіашоу в західношвейцарському місті Паєрне – AIR14 PAYERNE. Про це повідомив Департамент оборони, захисту населення та спорту Швейцарії. «Це відповідає позиції утримання від контактів з Росією у військовій сфері, яка наразі практикується», – йдеться у повідомленні. «Важливо й у часи криз підтримувати контакти. Однак військові контакти мають особливе значення, і у нинішній ситуації необхідно від них утримуватись», – наголошується у повідомленні оборонного відомства Швейцарії.

Як відомо, нещодавно Швейцарія, яка спочатку утримувалася від

Швейцарія відмовила російським повітряним асам «Російські витязі» брати участь у авіавидовищі AIR14 PAYERNE

антиросійських кроків, ввела санкції проти Росії: список розширено до 59 осіб. Це рішення було погоджене зі швейцарським зовнішньополітичним відомством. Перед цим у програмі авіавидовища, яке відбудеться наприкінці серпня – початку вересня, була передбачена участь авіаційної групи вищого пілотажу військово-повітряних

сил РФ «Російські витязі». Льотчики мали показати фігури вищого пілотажу на винищувачах Су-27. Цьогорічне шоу є ювілейним і присвячується 100-річчю військово-повітряних сил Швейцарії.

Підготував
Хома Мусієнко
Фото Reuters

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Про співрозмовника:
Андрій ПАРУБІЙ – український політик, колишній секретар Ради національної безпеки й оборони (РНБО) України, народний депутат України 6-го та 7-го скликань, під час Революції гідності – комендант Самооборони Майдану. Народився 31 січня 1971 року в м. Червонограді на Львівщині. Вищу освіту здобув у Львівському державному університеті ім. І. Франка, закінчивши історичний факультет. Закінчив також аспірантуру державного університету «Львівська політехніка» за фахом «політологія». Працював в археологічних експедиціях АН УРСР, редактором журналу «Орієнтири», з 1990 року – депутат Львівської обласної ради. Разом з Олегом Тягнибоком був одним із засновників Соціал-національної партії України. Активний учасник Помаранчевої революції. Нині займається організацією, та оснащенням батальйонів територіальної оборони. Мешкає й працює в Києві.

* * *

– Пане Парубій, тепер вже ні в кого не залишилося сумніву, що в Україні триває не внутрішньополітичне протистояння, а справжня війна з хитрим і підступним ворогом – Росією на чолі з таким самим підступним полковником КДБ Путіним, який нині є її президентом. Але разом з тим ніхто нам війну не оголошував і навіть така поважна міжнародна правозахисна організація як Human Rights Watch вважає нинішню російсько-українську війну... внутрішнім українським конфліктом. Щоб ви на це сказали?

– На моє глибоке переконання, для нашої перемоги у розв'язанні Росією проти України війни, всім нам – і державному апарату, і кожному українцю – необхідно знати і ясно розуміти з яким явищем, якого масштабу і якого рівня загрози зіткнулася сьогодні Україна. Маємо знати ворога. Маємо знати себе. І маємо знати простір, в якому відбувається нинішнє протистояння.

Україна воює, і неоголошена війна, яка ведеться Росією проти нас, визначається як «гібридна» або «нелінійна» війна. Така війна поєднує військові, інформаційні, терористичні та інші агресивні дії, скоординовані з єдиного центру і спрямовані на досягнення визначеної

стратегічної мети. Метою цієї війни є повне підпорядкування України експансіоністським неоімперським планам Кремля.

Зміст, характер і особливості такої війни суттєво відрізняються від традиційних моделей минулих війн. Експерти кажуть про так звану війну керованого хаосу. В геополітичній системі координат сутність такої війни полягає в геополітичному знищенні держави-жертви, нейтралізації її геополітичних характеристик – розміру території, чисельності населення, статусу в світі, економічних можливостей, військової міцї, сукупного потенціалу.

Під час такої війни в державі-жертві або в окремих її регіонах ініціюються певні внутрішньополітичні процеси, котрі, по суті, є акціями стратегії керованого хаосу. Істинні роль, місце, інтереси і цілі держави-агресора виводяться із сфери суспільної уваги, приховуються за «інформаційним сміттям» і демагогією.

Розваленому і розграбованому януковичами українському війську знадобилося лише кілька місяців, щоб з аморфної небоєздатної маси стати грізною силою

АНДРІЙ ПАРУБІЙ: «ОЧИСТИМО НАШУ ЗЕМЛЮ ВІД ПУТІНСЬКОЇ НЕЧИСТІ»

Путін підтримує вогонь війни на Сході України, посилаючи дедалі нові й нові загони добре вишколених диверсантів, найнятих за награвані в українського народу гроші маргіналів-убивць та цілі арсенали сучасної зброї

В цілому війна керованого хаосу передбачає три стадії: розхитування ситуації і через кризу інспірування внутрішньодержавного конфлікту в країні-жертві; деградація, розорення і розпад країни з перетворенням її на «недієздатне» утворення; зміна політичної влади на цілком підконтрольну агресору.

– **А чи були подібні війни раніше?**

– Україна вперше безпосередньо стикнулася з цим явищем. Водночас військові експерти з таким типом воєнних дій знайомі достатньо давно.

Проблема, у її модерному розумінні, почала розроблятися ще у 1960-70-х роках у працях про «заколотні війни» Євгена Месснера – колишнього полковника Генерального штабу Російської царської армії.

Він, зокрема, писав: «В прежних войнах важным почиталось завоевание территории. Впредь важнейшим будет почитаться завоевание душ во враждующем государстве. Воевать будут не на двухмерной поверхности, как встарь, не в трехмерном пространстве, как было во времена зарождения военной авиации, а в четырехмерном, где психика воюющих народов является четвертым измерением...» І далі: «Воевание повстанцами, диверсантами, террористами, саботажниками, пропагандистами примет в будущем огромные размеры...»

Очевидно, саме це мали на меті в Кремлі, розпочавши приховану війну проти України в Криму, а також розпалюючи нестабільність у східних і південних областях нашої держави.

– **Не може такого бути, щоб спецслужби США нічого не знали про можливість розв'язання такої війни, а якийсь царський генерал знав...**

– У Пентагоні ще в 2004 році вважали, що до ведення гібридних війн можуть вдатися насамперед Китай, Північна Корея, Іран та Росія. У цій новій війні ставка робиться на використання цивільного населення для нагнітання масової істерії і спротиву законній владі та в якості «живих щитів» для прикриття озброєних бойовиків. При цьому медійна складова відіграє чи не найважливішу роль для формування «правильного» з точки зору агресора образу жертви в цій війні, що є набагато важливіше, ніж здобуття власної перемоги. Вбивство чужих солдатів перестає бути головною метою – у гібридній

війні достатньо вбивати своїх вояків і забезпечувати при цьому потрібний інформаційний супровід. У ході такої війни агресор приписує жертві те, що робить сам. Все за Оруелом – жертва в очах споживачів інформації перетворюється на агресора, а агресор – на справедливого месника. Здійснюється, по суті, інформаційне зараження.

Основним об'єктом впливу в гібридній війні є не противник, а населення, що «визволяється». Завдання і метод такої війни – спонукування громадян до зради власної держави та підтримки агресора.

Також задіюються всі засоби для формування бажаної для загарбника картини подій у сприйнятті міжнародної громадськості.

– **Тобто, це зовсім інша, нестандартна, якщо можна так висловитися, війна, ніж ті, до яких людство за свою довгу й криваву історію звикло?**

– Нестандартність такої війни полягає в неофіційному залученні державою-агресором недержавних виконавців – «ввічливих чоловічків», «добровольців», які, по суті, є банальними найманцями та місцевими запруданцями. Вони не зв'язані міжнародним правом, а просто виконують «брудну роботу».

Важливою характеристикою гібридної війни є активне використання асиметричних бойових дій, які характеризуються істотною різницею у військовій силі та стратегіях і тактиках сторін-учасниць. Така схема ведення війни надзвичайно складна для протидії, оскільки немає формальних підстав воювати з країною-агресором, яка лише неофіційно (але надактивно) підтримує бойовиків та терористів.

От і сьогодні на Сході нашої держави діє розгалужена агентура спецслужб РФ, російські диверсанти та найманці. А Росія постачає їх зброєю та новими бойовиками, веде обстріли наших позицій зі своєї території.

У неоголошеній війні проти України Росія активно застосовує методи інформаційно-психологічної війни, прагнучи зруйнувати моральний стан військовослужбовців та цивільного населення нашої держави.

Так звані «журналісти» російських каналів LifeNews, Russia Today та їм подібні є «зброєю подвійного використання», виконуючи функції формування «правильної картини» для пропагандистських цілей та розвідувально-підривної функції як агенти спецслужб РФ.

Російські військові експерти та науковці вже тривалий час і досить глибоко розробляють тему інформаційних та інформаційно-психологічних воєн.

– Виходить, що мирна професія журналіста в путінській війні стає грізною зброєю?

– Фахівці РФ визначають інформаційну війну як протистояння між державами в інформаційному просторі з метою заподіяння шкоди інформаційним системам, процесам та ресурсам, критично важливим структурам, підриву політичної, економічної і соціальної систем, а також масованої психологічної обробки населення з метою дестабілізації суспільства та держави.

В базовій підготовці фахівців силових структур РФ вказано:

– основною формою проведення заходів інформаційної війни є таємні інформаційно-психологічні операції, які здійснюються шляхом керованого інформаційного впливу на індивідуальну, групову або масову свідомість, волю громадян іншої країни, їхні почуття, дезінформування суб'єктів прийняття політичних, економічних та інших управлінських рішень, здійснення підриву інформаційної інфраструктури противника та ЗМІ цих країн;

– метою таких заходів є здійснення негативного впливу на свідомість та систему знань і уявлень країни-об'єкту та формування потрібного інформаційного впливу поза її межами;

– для реалізації цих кроків повинен діяти розвідувально-інформаційний центр, що функціонує в рамках реального масштабу часу;

– бойовим діям повинна передувати здатність забезпечити швидке виведення з ладу інфраструктури політичного та економічного управління противника, а також систем зв'язку та радіоелектронної боротьби;

– важливим складником сучасної війни (не тільки інформаційної війни) є моральний фактор. Створення системи морально-психологічної підготовки військовослужбовців РФ та розробка алгоритмів підриву морального духу противника – вирішальні фактори в сучасній війні.

Об'єктами ураження при цьому визначаються:

– інформаційна інфраструктура держави;

– свідомість, воля та почуття військовослужбовців та різних верств

цивільного населення, особливо в період виборів та кризових ситуацій;

– системи прийняття управлінських рішень в політичній, економічній, соціальній, науково-технічній сферах та у сфері забезпечення безпеки та оборони країни;

– критично налаштований контингент (опозиція, дисиденти, криміналітет тощо) як засіб посилення кризи в соціумі противника.

– За цей час, коли Путін після Олімпіади в Сочі анексував Крим і розв'язав криваву вакханалію на Сході України, чи навчилися ми воювати по-новому?

– Воєнні дії проти України супроводжуються масованими інформаційно-психологічними операціями та кіберопераціями.

В умовах гібридної війни журналісти відіграють не менш важливу роль, ніж танкісти чи артилеристи

Латентні (приховані, мережеві) заходи противника. За умов певної стабілізації обстановки та фальшивих заяв щодо мирного врегулювання війни РФ активно використовує релігійний чинник.

Є немало свідчень очевидців про виступи (не повертається язик називати їх проповідями) священників УПЦ Московського патріархату про «героїв-ополченців», «священну війну» та «київську хунту» не тільки на Донбасі, а й на Сумщині та Чернігівщині.

Окремим напрямом, який активно застосовується, є поширення чуток. Інструментом поширення слугують не тільки окремі активні особи, російське ТБ, але й інформаційні повідомлення, які подаються в друкованій пресі, листівках та передачі місцевих кабельних операторів.

Інформаційно-пропагандистські структури на території України (інформаційні агентства, видавництва, IT-структури, групи блогерів тощо), які певний час не демонстрували своїх проросійських позицій, намагаються сформувати деструктивні (панічні, депресивні) настрої в Україні («нам без Росії нікуди дітися», «Росія нас поглине» тощо), створити негативний тренд щодо України та одночасно позитивний тренд щодо дій Росії.

Недостатня реалізація необхідних заходів: внутрішній характер загроз полягає у супротиві успадкованої бюрократичної системи, яка не відповідає викликам часу.

Масована кібервійна. Слід зазначити, що у 2004 році міністр

оборони РФ оголосив про початок розробки програми розширення можливостей здійснення кібервійни та залучення до реалізації цієї стратегії провідних IT-компаній, наукових і навчальних закладів за прикладом США.

Російські структури, які здійснюють заходи кібернетичної війни, маскуються під «анонімних гакерів», приватних осіб та організацій («Кібер Беркут», Anonymous).

Але проти всієї цієї нової «зброї» ми, самі того не усвідомлюючи, вже навчилися воювати. Путін цю війну, яку він зухваало розпочав, програє. І невдовзі ми очистимо нашу землю від путінської нечисті. Нам допоможе насамперед загальне патріотичне піднесення, яке ми сьогодні спостерігаємо. Приклади героїчних

наявності горизонтальних зв'язків зі структурами інших силових відомств та впровадження загальнодержавних стандартів надання та змісту інформації. Якщо все це порівняти з нашою безпорадністю під час анексії Криму, то ми пройшли величезний шлях. Переконали: сьогоднішня армія, яку так довго й безкарно розвалювали януковичі, Крим не віддала б.

Хоч і поволі, але ми навчилися протистояти путінській брехні й дезінформації ефективною інформаційною політикою. А саме: повсякденний контекст, стратегічна спрямованість та зворотній зв'язок із суспільством. Цей напрям вже реалізується, зокрема, на базі двох партнерських інтегрованих інформаційних платформ: громадянської – у форматі Українського кризового медіа-центру та державної – Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України.

Маємо зрозуміти – лише загальносуспільний спротив російській агресії приведе нас до перемоги. У боротьбі за Україну всі ми – і державні органи, і незалежні медіа, і вільні журналісти, і всі українські громадяни, і наша діаспора – маємо стати єдиним фронтом.

– Але Кремль веде не тільки нову війну, він проводить й абсолютно нову зовнішню політику...

– Ідучи на конфронтацію із Заходом в українському питанні, Москва робила ставку на активне розхитування внутрішніх суперечностей «традиційних» альянсів, таких як ЄС і НАТО.

Усвідомлюючи, що подальше безперешкодне просування Кишинєва шляхом євроінтеграції остаточно виведе Молдову із зони російського впливу, Кремль може посилити «м'який» дипломатичний та «жорсткий» тиск з території Придністров'я також й на цю країну.

Навіть тісний союз з Росією нічого не гарантує. Дедалі частіше лунають заяви окремих російських політиків щодо прав РФ на північні області Казахстану. Є про що замислитись і президенту Білорусі, обмірковуючи свої подальші дії.

– Чи можемо повторити сьогодні слова одного вусатого дядька, який дуже довго сидів в Кремлі в тому кріслі, в яке сьогодні всім Владімір Путін: «Перемога буде за нами»?

– Перемоги українських силовиків на Сході демонструють, що ми швидко навчилися ефективно протидіяти ворогу навіть у найскладніших умовах гібридної війни. Введення Заходом третього рівня санкцій свідчить, що й зовнішньополітичний план Путіна провалився.

Як і тисячу років тому, Україна знову стала щитом для європейської цивілізації. Сьогодні Україна дає приклад успішної протидії путінській імперській агресії. Ми викинемо з нашої землі бандитські зграї чужинців та запродавців. Ми повернемо з московського полону в єдину українську сім'ю наш рідний Крим.

Досягнути перемоги над противником у гібридній війні можливо лише за рахунок національного згуртування та мобілізації всього

Війною в Україні Путін повністю знищив міжнародний авторитет Росії: з члена «великої вісімки», шанованої в світі держави вона перетворилася на країну-ізгою на кшталт Північної Кореї

вчинків військовиків, національних гвардійців, бійців добровільних батальйонів та волонтерів, матеріальна допомога українським воїнам зі сторони місцевих жителів та з усіх регіонів України, зібрані кошти на армію нашої діаспори є свідченням не тільки високого патріотизму, а й демонструє великі самоорганізаційні можливості українського населення й світового українства.

За місяці цієї нової війни ми навчилися стратегічному управлінню. Створення окремих ситуаційних центрів (та залучення існуючих) як державних, так і громадських, дало можливість оперативно реагувати на зміну воєнно-політичної обстановки.

Побудова системи ситуативного управління як мережі дозволила зберегти стійкість та безперервність управління в умовах тотальної та інтенсивної агресії з боку Росії.

Головною умовою тепер виступає кваліфікованість персоналу,

Окрім того, впевненості правителям Росії надають створені ними схеми корумпованих фінансових потоків в рамках «нових комерційних зв'язків» з низкою провідних номінально «західних» компаній, які насправді керуються з Кремля. Цивілізованому світу варто усвідомити, що Україна може бути не останньою жертвою імперських реваншистських планів Москви з насадження «руського мира» та перереформування європейської та глобальної архітектури безпеки під кремлівські бажання.

Відчути на собі підступні методи російської гібридної війни можуть й інші колишні радянські республіки, наприклад, Естонія та Латвія, де мешкає значна кількість російськомовного населення. Не виключається спроба дестабілізації Росією ситуації у цих країнах з метою формування «незалежних» проросійських анклавів (Нарва, Тарту, Рига).

суспільства на боротьбу з підступним ворогом. Чіткими та скоординованими діями силових структур слід нейтралізувати та знешкодити терористичні та кримінальні угруповання, іноземні агентурні мережі та ресурсні бази агресора на території України.

Ми виграємо й інформаційну війну, діючи злагоджено, грамотно й системно. Здобудемо неоціненний досвід, нові вміння і навички. Україна стане набагато сильнішою. Поеднуючи і вдосконалюючи дві складові нашої боротьби – військово-силову та інформаційну, ми дуже скоро повернемо рідному Донбасу мирне життя, безпеку і добробут під захистом Української держави.

Ми зупинимо Путіна задля миру в Україні й світі. Отож, з упевненістю можемо повторити слова того вусатого дядька, про якого ви згадали: «Перемога буде за нами!»

Інтерв'ю провела Ніна Столярська

СУСПІЛЬСТВО І ЦЕРКВА

Українська православна церква Московського патріархату (УПЦ-МП) обрала 13 серпня в Києво-Печерській Лаврі своїм новим предстоятелем митрополита Буковинського та Чернівецького Онуфрія, який відтепер дістав сан митрополита Київського. Інtronізація глави УПЦ-МП відбудеться 17 серпня. Московський патріарх Кирило поспішив затвердити рішення Собору єпископів УПЦ-МП та привітав Онуфрія з обранням. Голосування відбувалося у 2 тури. Після 1-го туру голоси лідерів розподілилися наступним чином: митрополит Чернівецький і Буковинський Онуфрій – 36, митрополит Бориспільський і Броварський Антоній – 24. Після 2-го туру стало відомо, що новим предстоятелем УПЦ-МП став митрополит Онуфрій.

Митрополит Чернівецький і Буковинський Онуфрій (в миру – Орест Володимирович Березовський) народився 5 листопада 1944 року в селі Коритне Вашковецького (нині Вижицького) району Чернівецької області в родині священика. У 1961 році закінчив середню школу. Протягом 1962-1964 років навчався в Чернівецькому технічному училищі, потім працював у будівельних організаціях Чернівців. У 1966 році вступив на загально-технічний факультет Чернівецького університету. 1969 року після третього курсу університету був зарахований на другий курс Московської духовної семінарії, яку закінчив у 1972 році.

18 березня 1971 року прийняв чернечий постриг. 20 червня того ж року монаха Онуфрія висвятили в ієродиякони, а 29 травня 1972 року – в сан ієромонаха. У 1988 році закінчив Московську духовну академію з ученим ступенем кандидата богослов'я. З 1988 року – намісник Свято-Успенської Почаївської Лаври, прослужив до листопада 1990 року. 9 грудня 1990 року хіротонісаний в єпископа Чернівецького й Буковинського. 1994 року возведений у сан архієпископа, 2000-го – в сан митрополита. Рішенням Священного Синоду УПЦ-МП від 24 лютого 2014 року обраний Місцевоблюстителем Київської митрополічної кафедри.

Після свого обрання митрополит Онуфрій заявив, що бачить Україну соборною, красивою і могутньою, закликавши паству до миру. Про це він сказав під час свого першого спілкування з журналістами у новому статусі. «Ми молимося Богові, щоб Господь дав тим людям, які воюють сьогодні, дух миру, щоб вони зрозуміли, що вбивати один одного – це не є заповідь Божа. До миру призиває нас Господь, і ми повинні бути синами миру...», – сказав Онуфрій. Митрополит також від імені Архієрейського Собору УПЦ-МП, на якому його було обрано новим предстоятелем

церкви, висловив подяку владі за те, що вона зробила все від неї залежне, щоб «цей Собор не був стурбований ніякими обставинами, щоб ми могли в мирі вирішити свої проблеми».

Відповідаючи на запитання журналістів, Онуфрій зазначив, що питання можливості об'єднання Московського і Київського патріархатів також обговорювалося під час Собору. «Ми завжди були й залишаємося відкриті для діалогу між різними гілками православ'я, і хочемо, щоб було об'єднання. Але в нас є свої

ли в душі мільйонів православних в Україні надію на створення, нарешті, єдиної помісної церкви. Тим більше, що Собор відбувався фактично під час війни Росії з Україною, яка зухвало напала на нашу Батьківщину, анексувавши Крим й розв'язавши криваву ваханалію на Сході України. Однак, видко, вплив Кирила в УПЦ-МП сильніший, ніж дехто сподівався. Дива не сталося – переміг Онуфрій, а це означає, що все залишатиметься в такому ж підвищеному стані, як залишається ось вже 23 роки поспіль.

УКРАЇНСЬКЕ ПРАВОСЛАВ'Я: НА НОВОМУ РОЗДОРІЖЖІ

принципи – це канони святої православної церкви, і об'єднання може бути лише тільки згідно з цими канонами. Ніякі інші аргументи не можуть бути достатніми для нашого об'єднання. Ми будемо спілкуватися з нашими православними братами, шукатимемо шляхи, думаю Бог нам допоможе в цьому».

Стосовно відносин з Російською православною церквою Онуфрій сказав: «Ми будуватимемо відносини на тих канонічних засадах, правилах, які є в нашій церкві, на яких ми сьогодні живемо. Ми незалежні в управлінні, самостійності та здійснюємо свої служіння, враховуючи лише наші внутрішні реалії».

У Київському ж патріархаті (УПЦ-КП) розчаровані обранням Онуфрія главою УПЦ-МП, сумніваючись, що з ним вдасться налагодити діалог і закликають до співпраці з прихильниками єдиної помісної Української православної церкви в лавах Московського патріархату. Про це повідомили в прес-центрі Київської патріархії.

В Київському патріархаті зазначають, що Онуфрій, будучи місцевоблюстителем УПЦ-МП, фактично заблокував проведення офіційного діалогу з Київським патріархатом щодо подолання церковного розколу та утворення єдиної помісної православної церкви. А також, що він «неодноразово в унісон з Московською заявляв про те, що українці та росіяни, по суті, один народ, що європейська інтеграція для України непотрібна та несе зло, називав кремлівських найманців і терористів на Донбасі «ополченцями» тощо. На іменинах патріарха Кирила він хвалив його за «турботу» про Україну».

В УПЦ-КП стверджують, що обрання Онуфрія главою Московського патріархату в Україні «фактично засвідчує залежність більшої частини єпископів цієї церкви від агресивної доктрини «руського мира».

Такі факти. А тепер поміркуємо, що за ними стоїть. Очевидно, що смерть митрополита Володимира (Сабодана) й запланований Собор єпископів УПЦ-МП всели-

Втім, сама назва однієї з найвпливовіших українських церков – Українська православна церква Московського патріархату – віддзеркалює суперечність сьогодення церковного життя в нашій країні.

Якщо князь Володимир хрестив Русь, а не Москву, то наскільки УПЦ-МП, як підпорядкована Москві, є українською? Адже московська держава і московська церква тісно пов'язані з російською моделлю теократизму, а сьогодні ще й з модифікованою агресивною концепцією «Русского мира».

Хоча Київська Русь успадкувала християнство візантійського обряду ще до розколу церкви, однак антагонізм Візантії та Риму вже існував, і на руські землі з християнством прийшла й полемічна література. Для Русі-України візантійська епоха закінчилася поділом земель між сильними сусідами й утвердженням країни у сфері культури та релігії як своєрідного форпосту на сході Європи та мосту між двома цивілізаціями. Натомість для східних і північних земель дезінтеграція Русі від XII століття започаткувала не лише постання своєї державності, а й нові поділи руського християнства. Північна сусідка, Москва, сформувався як нова сила після 1453 року, коли під атакою турків упав Константинополь. У 1461 році в місті було встановлено резиденцію митрополита як знак нового теологічного бачення Москви в статусі «Третього Рима». Проголосивши себе царем (титул походить від слова «цезар»), Іван IV Грозний посилював централізацію держави і продовжив давню традицію цезарепалізму, тобто схеми, за якої церква повністю підпорядкована державі і служить їй. На той час церкви Єрусалима і Константинополя перебували в скрутній фінансовій ситуації через мусульманське панування. Саме тому патріарх Константинополя Єремія був змушений переїхати до Москви, яка 1584 року отримала статус патріархату.

Новий предстоятель Української православної церкви Московського патріархату митрополит Онуфрій відразу після обрання

Насильницьке підпорядкування Київської митрополії у 1685 році Московському патріархатові призвело до занепаду релігійно-культурного життя українського православ'я. Освітні центри один за одним зникли, а письменники, теологи і науковці виїжджали до Москви. Твори літератури, особливо теологічні, піддавали суворій цензурі, конфіскували і палили. Такого не було за польського правління, коли вільно друкували навіть відверто антикатолицькі полемічні твори.

Така коротка історія. А реальність полягає в тому, що сьогодні в Україні православна церква поділена на УПЦ-МП, УПЦ-КП та Українську автокефальну православну церкву (УАПЦ), розколоту, своєю чергою, після смерті її патріарха у 2000 році. Чому це сталося і чому в країні й досі нема єдиної української церкви? Чому всі спроби переговорів щодо об'єднання й досі не досягли успіху?

Нині духовенство УПЦ-МП поділене на проросійських ієрархів, що плетуть інтриги, і проукраїнських священнослужителів, прибічників покійного митрополита Володимира (Сабодана), які обрали «шлях терпеливості». Так зване політичне православ'я, тобто використання церкви як засобу проведення політики, було засуджене на Соборі єпископів УПЦ-МП у грудні 2007 року. Однак у 2012-му було здійснено невдалу спробу усунути митрополита Володимира, оскільки предстоятель УПЦ-МП намагався утримувати лінію церкви, орієнтуючи її не на державу, а на суспільство.

Проте події Майдану, анексія Криму та війна на Сході країни виявили складнощі відносин церкви, держави й суспільства. Безперечно, влада намагалася загравати з конкретними конфесіями – Ющенко підтримував УПЦ-КП, а Янукович – УПЦ-МП. Хоч УПЦ-МП закликала до миру під час Майдану й засуджувала війну, не слід забувати про неоднозначну роль цієї церкви й окремих її ієрархів – ідеться про відкриті підтримку нею режиму в минулі роки і сепаратистів на

Сході тепер. У Криму московська церква почала відбирати храми в УПЦ-КП, при цьому кримські татари простягнули руку допомоги братам у переслідуванні, дозволивши правити богослужіння у мечетях. Патріарх і Священний Синод РПЦ після анексії півострова заявили, що кордони державні і церковні не завжди збігаються, тому буде збережено офіційну назву – єпархія Української православної церкви Московського патріархату, що перебуває під юрисдикцією Києва.

Зовсім нещодавно, у липні, за благословенням місцевоблюстителів Онуфрія було нагороджено хрестом настоятеля угоргородського кафедрального собору – відвертого українофоба, відомого закарпатського сепаратиста-русина, що притягався до кримінальної відповідальності. Свого часу УГКЦ, що становить також продовження грецько-візантійської руської традиції, за активну участь у Євромайдані отримала попередження про можливість припинення реєстрації. Така небезпека очікувала й УПЦ-КП.

Складність оцінки нинішньої ситуації в українському православ'ї полягає в тому, що УПЦ-МП, намагаючись зберегти нейтральність у відносинах церкви й держави, не займає чіткої позиції. Немає офіційної заяви засудження диктатури Януковича за смерть людей на Майдані і конкретних ієрархів за підтримку терористів, переховування їх у монастирях чи подавання набоїв до блокпостів сепаратистів. Тому нині УПЦ-МП настільки неоднозначно сприймається в суспільстві, що часто лунають заклики позбавити її реєстрації за підозрою у сприянні тероризму. А це означає, що українське православ'я, як і раніше, перебуватиме на роздоріжжі, чекаючи тієї благої пори й Божого благівісту, коли воно все ж таки об'єднається й утвориться, нарешті, єдина Українська помісна православна церква. Навіки.

Микола Мороз
Спеціально
для «Нової газети»
Фото УНІАН

В УКРАЇНІ

П. ПОРОШЕНКО
І Б. ОБАМА
ДОМОВИЛИСЯ
ПРО ЗУСТРІЧ НА
САММІТІ НАТО В УЕЛЬСІ

Президент України Петро Порошенко зустрінеться зі своїм американським колегою Бараком Обамою менше, ніж через місяць, в рамках самміту НАТО, який відбудеться на порчотку вересня в Уельсі. Про це лідери країн домовилися під час телефонної розмови, яка відбулася 11 серпня.

«Президенти США й України домовилися про двосторонню зустріч на самміті НАТО, котрий відбудеться 4-5 вересня цього року в місті Ньюпорт (Уельс)», – наголошується в повідомленні. Під час спілкування телефоном лідери двох країн обговорили питання безпеки в зоні АТО. Відзначається, що Обама підтримав ініціативу стосовно передачі гуманітарної допомоги виключно під егідою Міжнародного комітету Червоного хреста. Президент США також висловив бажання, щоб Сполучені Штати взяли участь в гуманітарній допомозі Україні.

Порошенко, в свою чергу, подякував Обамі за зусилля ухвалити Акт про допомогу для України в питаннях безпеки. Цей документ, на думку українського президента, свідчить про дієву підтримку України з боку США.

ДОНБАС ОЧИЩАЮТЬ
ВІД ПУТІНСЬКИХ
НАЙМАНЦІВ

Українські військовики ведуть активний наступ на терористів на околицях Донецька. Про це повідомив речник РНБО Андрій Лисенко. За його словами, це дозволило звужити кільце довкола міста та відрізати шляхи, якими донедавна користувалися терористи.

Окрім того, сили АТО звільнили Первомайськ, Камишеваху й Калинове (Луганська область). Збройні сили України звільнили й Вуглегірськ, де над центральним адміністративною будівлею піднято державний прапор. Від путінських найманців звільнені також Міусинськ Луганської області та Пантелеймонівка Донецької області.

Наступ сил АТО одночасно по різних напрямках у Луганській і Донецькій областях ускладнив оборону терористам на всіх ділянках. Про це повідомляє координатор групи «Інформаційний опір» Дмитро Тимчук.

«Критичною для «ДНР» стала нестача ресурсів для організації оборони на напрямку Шахтарськ-Торез-Сніжне, що дозволяє силам АТО блокувати угруповання бойовиків у цих районах. Це завдання на даний момент виконується, при цьому були припинені спроби бойовиків доправити в даний район підкріплення. А головне – дозволило силам АТО перерізати трасу Н21, якою здійснюється зв'язок угруповання супротивника в районі Донецька з «ЛНР» і поставки озброєнь і найманців з Росії», – підкреслив він.

ТЕРОРИСТИ ЗАЯВЛЯЮТЬ,
ЩО «СТРЕЛКА»
ТЯЖКО ПОРАНЕНО

Лідер бойовиків на Донбасі Ігор Гіркин-Стрелков отримав тяжке поранення. Про це повідомляється на сайті терористів «Агенство Новоросія».

«Стан міністра оборони ДНР тяжкий. Інформація уточнюється», – йдеться в повідомленні терористів. Також наголошується, що вони «були б раді, якби дана інформація не підтвердилася б або була б перебільшена, але джерело заслуговує на довіру».

Нагадаємо, громадянин РФ, офіцер спецназу ГРУ Генштабу збройних сил Російської Федерації Ігор Стрелков (справжнє прізвище – Гіркин) є одним з керівників терористів на Донбасі.

На початку березня 2014 року він прибув на територію АР Крим та координував захоплення російськими військовослужбовцями і представниками спецслужб РФ військових частин ЗС України, місцевих органів влади та управління автономії, викрадення військовиків, активістів громадських організацій та інших громадян України й іноземців, які перебували в Криму.

15 квітня СБУ розпочала кримінальне провадження за фактом організації Стрелковим-Гіркиним умисного вбивства та вчинення дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості України, проведенні диверсійно-підривної діяльності, а також організації масових заворушень на території східних регіонів України.

ЗАГИНУВ, РЯТУЮЧИ
ПОБРАТИМА

У зоні антитерористичної операції (АТО) загинув борець батальйону спецпризначення «Азов» Микола Березовий – чоловік відомої журналістки Тетяни Чорновіл, яку за наказом Януковича в період його диктатури по-звірячому поби-

ли. Микола загинув під містом Ілловайськом у бою. Радник міністра внутрішніх справ Антон Геращенко розповів деталі бою, в якому загинув М.Березовий. «Спочатку було поранено гранатометника Андрія Дремина з Тернополя (позивний «Світляк»). Микола кинувся на допомогу «Світляку» й також дістав поранення в ногу. Куля великого калібру розірвала йому артерію і він помер від надмірної втрати крові ще до того, як прийшли медики».

Міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков розпорядився представити Миколу Березового та інших загиблих героїв до урядових нагород. Президент України П.Порошенко висловив співчуття родині загиблого, в якого залишилося троє сиріт.

У КИСВІ
НЕ ВИКЛЮЧАЮТЬ,
ЩО «КОНВОЙ ПУТІНА»
МОЖУТЬ ВИКОРИСТАТИ
ДЛЯ ВТОРГНЕННЯ

В адміністрації президента допускають можливість прямого військового вторгнення Росії на територію України під приводом доставки гуманітарного вантажу. Про це під час брифінгу 13 серпня сказав прес-секретар президента Святослав Цеголко. У Луганську, нагадав він, вже 11 днів внаслідок дій терористів немає світла, води та ліків. Він зазначив, що комітет Червоного Хреста запропонував виступити гарантом доставки міжнародної гуманітарної допомоги до Луганська. Ця організація домовилася із РФ про міжнародну гуманітарну допомогу для міста включно з російським гуманітарним вантажем, сказав він.

«12 серпня Україна погодилася прийняти російську частину гуманітарної допомоги в разі, якщо вона буде перевантажена на орендовані Червоним Хрестом вантажівки та супроводжуватиметься виключно представниками Червоного Хреста. Але Росія відкинула таку пропозицію», – сказав прес-секретар. Таким чином на сьогодні, наголосив Цеголко, є три сценарії подальшого розвитку подій. «Перший – пряме вторгнення на територію України під приводом доставки гуманітарного вантажу. Другий – провокації з вантажем на території Харківської області з високою імовірністю агресії з боку Росії. Третій – допомога Луганську проходить через пункт пропуску, найближчий до цього українського міста і наші митники, прикордонники та представники ОБСЄ зможуть просканувати вантаж на російсько-українському кор-

доні. Місія рухатиметься по території, яка є під контролем бойовиків, а після прибуття до Луганська розподіляти допомогу серед мирного населення буде Червоний Хрест», – сказав Цеголко.

Він також повідомив, що рішення прийняти допомогу для Луганська і не допустити широкомасштабне вторгнення Росії було ухвалено на спільній нараді у ніч з 12 на 13 серпня за участю президента Петра Порошенка, прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка, голови Верховної Ради України Олександра Турчинова та «силових» міністрів.

ТИХ, ХТО НИЩИВ
УКРАЇНСЬКЕ ВІЙСЬКО, –
ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Генпрокуратура пред'явила підозру колишньому міністру оборони України Михайлу Єжелю у справі щодо знищення тилового забезпечення української армії. Про це 13 серпня повідомив генпрокурор Віталій Ярема. «Ми висунули підозру кілька днів тому колишньому міністру оборони Єжелю», – сказав він і зазначив, що органи прокуратури розслідують нині кримінальне провадження щодо підриву обороноздатності української армії.

«Кваліфікація починається з 401 статті (невиконання наказу) і закінчується ст. 403. Це стаття КК, що регламентує військові злочини, залучення до відповідальності осіб, які вчинили військові злочини. Там ціла низка статей», – сказав генпрокурор.

Ярема уточнив, що йдеться про період з 2005 до 2013 року. За його словами, відкрито понад 50 кримінальних проваджень. «Велика кількість посадових осіб сьогодні проходять як підозрювані та як свідки», – сказав Ярема.

«Ми порушили кримінальні провадження за фактами доведення української армії до того стану, в якому вона, розкрадена й зруйнована, нині перебуває. Це 2008, 2005 роки, коли були фактично знищені тиліві підрозділи, коли нова техніка різалася на металобрухт й продавалася за кордон, коли продавалися також наші танки, бронетранспортери, системи протиповітряної оборони, але кошти не надходили в державний бюджет», – пояснив Ярема і додав, що керівника Київського бронетанкового заводу, звідки безслідно зникло багато бойової техніки, нині заарештовано.

МІНОСВІТИ
РЕКОМЕНДУЄ ШКОЛАМ
ПРОВОДИТИ УРОКИ
МУЖНОСТІ

Міністерство освіти і науки України рекомендує у навчальних закладах спланувати цикл уроків мужності. Відповідні рекомендації містяться у листі МОН від 13 серпня.

Як зазначається, темами цих уроків мають бути мужність українських

військовиків та добровольців, їхня відданість присязі українському народові, готовність віддати життя за мир і спокій в Україні, а також героїзм простих українців, які допомагають забезпечувати війська захисним спорядженням, ліками, продовольством.

МОН також радить згадати і про українців, які приймають у себе родини, що змушені покинути свої рідні домівки.

Форми проведення уроків мужності можуть бути різноманітними, на вибір навчального закладу. Окрім того, Міносвіти радить розміщувати анонси про проведення уроків мужності на офіційних сайтах органів управління освітою, навчальних закладів.

СИМВОЛ МАЙДАНУ –
«ЙОЛКУ» – ПЕРЕДАЛИ
ДО МУЗЕЮ

Один із символів Революції гідності – «йолку» – передали 14 серпня до музею Майдану. Про це розповів радник київського мера Дмитро Білоцерківець. За його словами, розбирати новорічну ялинку почали вранці 14 серпня. Спочатку з неї зняли всі прапори, а потім демонтували залізний каркас. Як розповів радник Кличка, виявилось, що ялинка не стоїть на балансі у жодної структури. Він також розповів, що сцену, яка стоїть біля головної пошти, перенесуть до стели Незалежності.

Нагадаємо, каркас ялинки, прикрашений численними прапорами, плакатами та різноманітною символікою Євромайдану, стояв біля стели Незалежності з листопада минулого року.

У ніч на 30 листопада 2013 року бійці спецпідрозділу «Беркут» розігнали мирних протестувальників на майдані Незалежності. Бійці діяли з особливою жорстокістю, б'ючи та тягнучи людей, серед яких були молоді студенти й студентки, по землі. При цьому, за різними даними, від 10 до 30 протестувальників зникли без вісти.

Згодом тодішній генпрокурор Віктор Пшонка заявив у Верховній Раді, що протидія з боку окремих мітингувальників встановленню «йолки» на Майдані Незалежності стала безпосереднім приводом для залучення силовиків.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА В ОСОБАХ

Йому було лише 63 роки. Для чоловіка його таланту – розквіт творчих сил. Але він, знаменитий американський комік Робін Вільямс, який зцілював своїм сміхом, жартами, мімікою запалих духом, уражених депресією, розчарованих життям, сам страждав жорстокою депресією, яка й кинула його на фатальний крок – накинута на шию зашморг. Був ранок 11 серпня 2014 року.

А народився один з найпопулярніших акторів Голівуду 21 липня 1951 року в Чикаго в родині менеджера компанії Ford Роберта Фітцджеральда Вільямса й колишньої моделі Лорі Вільямс. Він був пізньою дитиною – його зведені брати по батькові були старші за нього на 20 і більше років.

У Детройті, де жила родина майбутньої «зірки» світового кіноекрану, в розпорядженні маленького Робіна був цілий третій поверх 30-кімнатного особняка, а майданчик для ігор займав 20 акрів землі. Але багатим і зайнятим світським життям батькам, як це часто буває, було ніколи займатися дитиною, котра проводила час у товаристві сина хатньої працівниці й домашніх тварин.

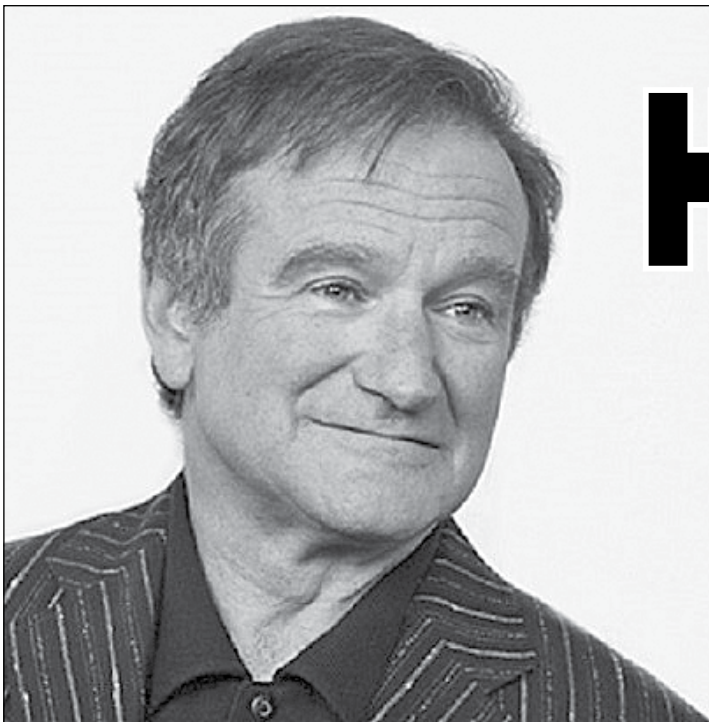
Бажаючи привернути увагу оточуючих й особливо своєї матері-красуні, Робін з раннього дитинства виявляв неабиякі акторські здібності. Але натягнуті стосунки в сім'ї (батько ревнував матір ледь не до кожного перехожого) наклали відтінок печалі на всю подальшу творчість великого актора. Втім, у школі його вважали генератором жартів, розігравши і невпинного, до болю в животі сміху. Саме за це однолітки його по-справжньому любили, а деякі дівчатка просто обожнювали. Згодом Робін згадаватиме шкільні роки як найсвітлішу пору свого життя.

Коли родина переїхала до Каліфорнії, було вирішено, що вчитися Робін піде до престижного Клермонтського коледжа на дипломата. Але в перший же день навчання від цих кар'єрних планів не залишилося й сліду. Навчання розпочалося із занять з театрального мистецтва, і, як пізніше згадавав актор, це був знак згори. Через рік його відрахували за неуспішність. На лекціях студент Вільямс жодного разу не з'явився, а в підсумковій контрольній з макроекономіки написав: «Я про ці речі не маю жодного поняття, сер».

Тим не менше, артистичні здібності Вільямса дуже швидко дали про себе знати – на початку 70-х років Робін їде до Нью-Йорку і не тільки вступає до найпрестижнішої школи мистецтв в Джулліарді, але й дістає там трирічну стипендію. Його однокурсником був майбутній супермен Кристофер Рів, з яким вони назавжди залишилися друзями, не раз і не два розпиваючи пляшку доброго шотландського віскі.

У 1976 році Робін познайомився з офіціанткою Валерією Віларді, яка згодом стала актрисою й моделлю. Через місяць після першої зустрічі вони стали жити разом. Вільямс потихеньку робив кар'єру коміка в клубах в дусі монологів Ленні Брюса й Вуді Аллена. Останній пізніше зніме його в одній зі своїх кінокомедій – «Розбираючи Гаррі».

Коли 25-річний Робін з подругою переїхали до Лос-Анджелеса, його успіх на підмостках почав

НЕВИДИМИ СВІТУ СЛЬОЗИ...

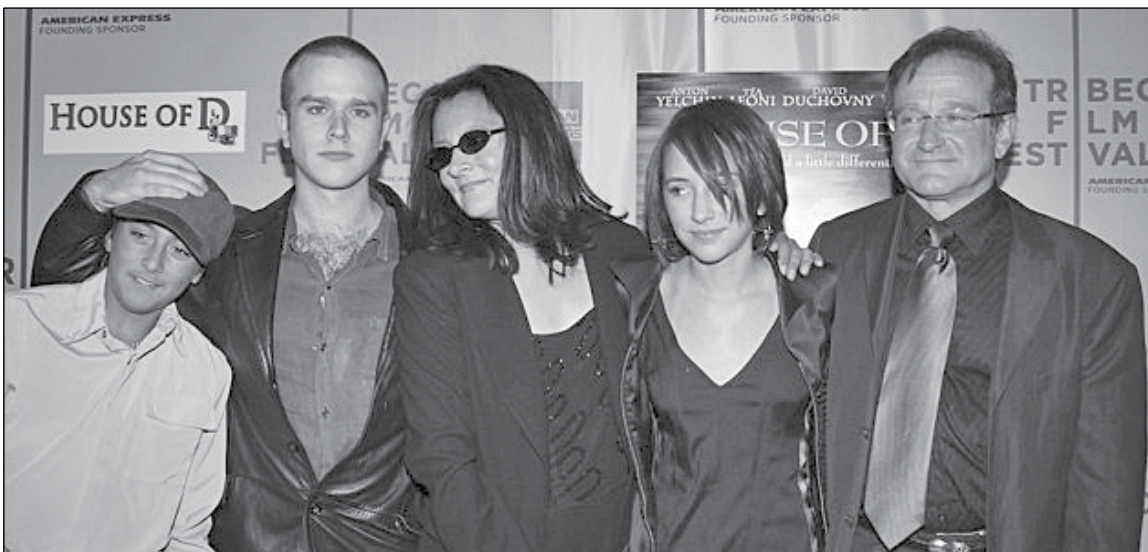
Знаменитий американський актор Робін Вільямс повісився в своєму будинку в місті Тіберон (штат Каліфорнія)

З «Оскаром» як кращий актор другого плану в ролі психолога («Розумник Вілл Гантінг» Гаса Вар Сента)

Останнє кохання Робіна Вільямса – Сюзан Шнайдер

З другою дружиною Маршею Гарсез та своїми дітьми – Заком, Зельдою та Ковді Аленом

принесити неабиякі прибутки. Невдовзі чутки про екстравагантного коміка дійшли до голівудських продюсерів і Робіну запропонували роль інопланетянина в серіалі «Морк і Мінді». Це був перший справжній успіх. В червні 1978 року вони з Валерією одружилися, а через рік у пари з'явився хлопчик Захарія Тім Вільямс, якого в родині називали просто Зак.

У 80-ті у новій «зірці» Голівуду з'явилися проблеми з алкоголем і наркотиками. Проживши з дружиною 10 років, Робін розлучився, щоб одружитися на колишній няні

Зака Марші Гарсез. Від цього шлюбу у Вільямса народилася донька Зельда, а через кілька років ще один син – Ковді Ален.

На великому екрані Робін Вільямс з'явився в 1980 році в головній ролі в стрічці Роберта Олтмена «Попай». Але ані цей фільм, ані кілька наступних не принесли йому слави, доки в 1987 році інший знаменитий режисер Баррі Левінсон не запропонував йому роль радіоведучого в антивоєнному фільмі «Доброго ранку, В'єтнам!» Завдячуючи цій ролі, Вільямс отримав своє першу номінацію на «Оскар».

Дві наступні номінації принесли йому фільми «Товариство мертвих поетів» Пітера Віра (1989) й «Король-рибалка» Террі Гілліама (1991). В 1998 році він, нарешті, став володарем «Оскара» – як кращий актор другого плану, за роль психолога у фільмі «Розумник Вілл Гантінг» Гаса Вар Сента.

Серед безсумнівних акторських вершин Вільямса можна назвати також стрічки «Джуманджі» Джо Джонстона, «Місіс Даутфайр», «200-літня людина» Кріса Коламбуса, «Капітан Крюк» Стівена Спілберга й «Куди приводять мрії»

Вінсента Ворда. Вся фільмографія Вільямса містить 50 картин, кращі з яких увійшли до золотого фонду Голівуду.

2011 року ушлюблений 60-річний актор одружився втретє на художниці Сюзан Шнайдер, з якою познайомився за рік до весілля. В кінці свого життя Вільямс неодноразово звертався по допомогу до лікарів зі скаргами на депресію, яка не давала ані жити, ані думати. Але ті тільки розводили руками. Вони не могли поставити знаменитому актору діагноз, списуючи все на його юначі захоплення алкоголем і наркотиками, які час від часу поверталися до актора й у зрілому віці.

У Робіна Вільямса боліла душа і він намагався бодай якось заглушити цей біль. Віскі або героїном. Але це не допомагало, а ставало ще гірше. Бо душа цими «ліками» не лікується – її зцілює тільки молитва й покаяння. Але про ці «рецепти» знаменитий комік, який смішив усіх на екрані, а сам ночами плакав у подушку, не знав. Як не знав він й того, для чого прийшов у цей світ, яка його місія в ньому й куди він піде, коли на годиннику його життя закінчиться біг секундної стрілки.

У нього була слава, гроші, вродливі жінки вважали за честь лягти з ним у ліжку. Але в нього не було головного – віри. Саме зневіра й підштовхнула його до зашморгу. Бо смерть стала для нього жаданішою за життя, в якому невидимі байдужому й жорстокому світові сльози та душевні страждання прикривала маска талановитого коміка. Він був дуже сумним коміком, але через його талант цього ніхто не помічав.

Дружина актора Сюзан Шнайдер сказала після смерті Робіна, що дуже сподівається, що фокус уваги публіки зосередиться не на обставинах самогубства актора, а на тих нескінченних моментах радості, які він дарував мільйонам. Саме на цьому зупинився й президент США Барак Обама, який висловив співчуття рідним і близьким в зв'язку зі смертю Робіна Вільямса. «Він був льотчиком, лікарем, джином, сиділкою, президентом, професором, неспокійним Пітером Пенном і кожним потроху. Але він був єдиним в своєму роді», – сказав Б.Обама.

**Леся Клокун
Спеціально
для «Нової газети»**

В АМЕРИЦІ

ДЕЙВИД КРЕЙМЕР:
«САНКЦІЇ ПРОТИ РОСІЇ
СЛІД ПОСИЛИТИ»

Санкції проти Росії через ситуацію в Україні мають бути посилені, а Вашингтон повинен надати Києву реальну військову підтримку, заявив у Нью-Йорку 12 серпня керівник відомої правозахисної організації Freedom House Дейвид Креймер.

«Санкції – незважаючи на те, що їх ввели із запізненням – правильний крок, і вони повинні бути посилені. Ми також повинні надати підтримку Україні, надаючи розвіддані, ідентифікуючи цілі бойовиків, і також надати військову підтримку, про яку просили представники України. Нині ми надаємо виключно не смертельну підтримку силам України, включаючи прилади нічного бачення та готові продовольчі пайки. На мій погляд, цього недостатньо. Необхідно підтримати Україну в справі її самозахисту, надавши їй протитанкове й протиповітряне обладнання, необхідні Україні не для того, щоб вести наступальні кампанії, а для самозахисту», – заявив Креймер.

За його словами, США повинні допомогти Україні захистити себе від подальшої атаки та агресії Росії. Незважаючи на те, що Україна не є членом НАТО, Креймер вважає, що у США є додаткові зобов'язання в рамках Будапештського меморандуму 1994 року, в рамках якого в обмін на відмову України від ядерної зброї Сполучені Штати, Велика Британія, а також Росія дали слово поважати територіальну цілісність України.

ДЖОН КЕРРІ:
«ВИННІ В КАТАСТРОФІ
«БОІНГА» МАЮТЬ
ПОСТАТИ ПЕРЕД СУДОМ»

Держсекретар США Джон Керрі висловив сподівання, що за сприяння міжнародної

спільноти Росія й Україна зможуть приступити до розслідування катастрофи малайзійського авіалайнера під Донецьком. Він закликав притягнути до відповідальності осіб, винних у загибелі літака.

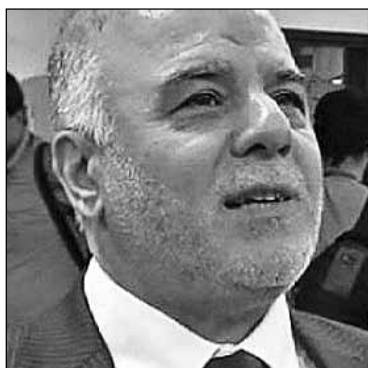
Виступаючи 12 серпня в Сіднеї, Керрі заявив, що США закликають до всебічного розслідування авіакатастрофи. «На фотографії з супутника видно, якого типу зброя була використана при обстрілі літака, так що не є загадкою те, звідки вона була застосована і звідки вона надійшла», – сказав держсекретар США.

Керрі відзначив, що проведення повного розслідування катастрофи лайнера необхідне «для правового обґрунтування будь-яких кроків, що вживаються в цьому напрямку».

«Боїнг-777» авіакомпанії «Малайзійські авіалінії», що здійснював рейс за маршрутом Амстердам-Куала-Лумпур, було збито 17 липня. Українська влада і Захід заявляють, що літак збили проросійські бойовики за підтримки Росії, яка надала їм ЗРК «Бук». Загибло 298 осіб.

БАРАК ОБАМА
НАЗВАВ ПРИЗНАЧЕННЯ
НОВОГО ПРЕМ'ЄРА ІРАКУ
КРОКОМ УПЕРЕД

Президент США Барак Обама підтримав призначення новим прем'єр-міністром Іраку Гейдара аль-Абаді. Тим самим, за його словами, країна зробила «багатообіцяючий крок уперед». Про це він заявив 12 серпня в спеціальній заяві про ситуацію в Іраку, котру зробив з острова Виноградники Марти (штат Массачусетс), де президент відпочиває разом з родиною.

Обама також запевнив, що США готові підтримати новий уряд, якщо він працюватиме задля миру й спокою в країні й захисту іракського народу від терористів. «Я закликаю всіх політичних лідерів Іраку працювати задля мирного вирішення політичних проблем в країні», – наголосив Обама.

Як відомо, президент Іраку, етнічний курд Фуад Масум 11 серпня призначив новим головою уряду Гейдара аль-Абаді замість Нурі Малікі, який обіймав цю посаду з 2006 року. Колишній прем'єр, в свою чергу, звинуватив президента в порушенні Конституції. За словами Малікі, президент нехтує Основним законом країни, бо

прем'єром згідно з ним може бути тільки лідер партії, яка має найбільше місць у парламенті, тобто Нурі Малікі.

США ВІДРЯДИЛИ
ДО ІРАКУ ЩЕ 130
ВІЙСЬКОВИХ РАДНИКІВ

Американська адміністрація відрядила ще 130 військових радників в курдський регіон на півночі Іраку, аби оцінити обсяг необхідної гуманітарної допомоги, повідомив глава Пентагону Чак Гейгел. Морські піхотинці і спецназ оцінюватимуть гуманітарну ситуацію, але не братимуть участі в боях, сказав Гейгел. Цей персонал приєднається до інших 250 американських військових радників, які вже перебувають в Іраку.

Раніше Вашингтон обіцяв іракському керівництву допомогу в боротьбі з бойовиками-джихадистами з угруповання «Ісламська держава». Повітряні удари по позиціях бойовиків стали першим випадком прямого втручання США після виведення з Іраку американських військ наприкінці 2011 року.

«ЕКСОН-МОБІЛ»
ВСУПЕРЕЧ САНКЦІЯМ
РОЗПОЧАЛА БУРІННЯ
В РОСІЇ

Один із гігантів нафтовидобувної галузі США розпочав буріння в Карському морі.

Дочірня компанія третьої найбільшої американської нафтовидобувної компанії «Ексон-Мобіл», незважаючи на санкції, накладені Заходом на російську компанію-партнера «Роснефть», розпочала буріння в російській ділянці Арктики. «Роснефть» належить близькому другові президента Росії Володимира Путіна Ігорю Сечіну. «Ексон» перемістив бурову вишку з Норвегії до Карського моря. Володимир Путін схвально відгукнувся про рішення «Ексона» заявивши, що

«бізнеси, як російські так і іноземні, чудово розуміють, незважаючи на певні політичні проблеми, що прагматизм та здоровий глузд перемагають, і ми раді це чути».

ЗАВОРУШЕННЯ
В МІССУРІ

Расові заворушення протекли протягом кількох днів минулого та цього тижнів у передмісті Сент-Луїса Фергюсоні (штат Міссурі) після того, як поліцейський застрелив там чорношкірого підлітка. Обурені мешканці провели велелюдні демонстрації, вимагаючи справедливого розслідування. Вони атакували поліцейські відділки, грабували крамниці, перевертали й підпалювали автомобілі. Поранені двоє правоохоронців. Поліція застосувала сльозогінний газ, щоб розігнати розлючену юрбу.

Батьки вбитого хлопця закликають людей не вдаватися до насильства й погромів.

«Якщо у вас є якась інформація, будь-ласка, поділіться з нами. Нам потрібні поліцейські звіти, нам потрібно все, що має стосунок до вбивства. Треба зробити все, як належить. Я не хочу насильства, ми не хочемо погромів. І він би не хотів» – сказав батько вбитого підлітка.

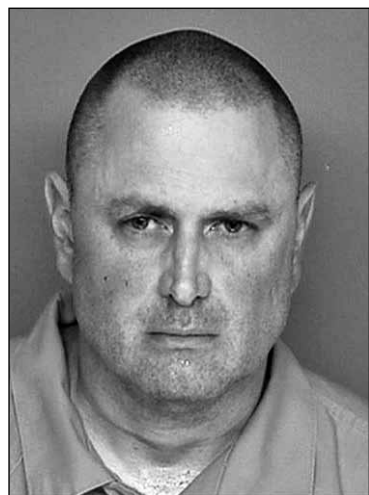

Поліцейський, імені якого не розголошують, застрелив 9 серпня 18-річного Майкла Брауна, коли той йшов вулицею. Його рідні наполягають, що на вимогу поліцейського зупинитися, хлопець одразу підняв руки, показавши, що в нього немає зброї. Поліція ж запевняє – хлопець напав на правоохоронця і намагався відібрати в нього пістолет.

У зв'язку із заворушеннями у Фергюсоні до мешканців міста й штату звернувся президент США Барак Обама, який, зокрема, сказав: «Я знаю, що події останніх кількох днів викликали сильні пристрасті, але я закликаю всіх до розсудливості, аби встановити справедливість і згадати про цю молодшу людину, осмисливши те, що сталося».

ТРАГЕДІЯ
В САНТА-БАРБАРІ

Мешканець 30-тисячного міста Голета (каунті Санта-Барбара), що в Каліфорнії, 46-річний Ніколас Гольцер зарізав ножем своїх батьків, синів, а також пса.

Представники поліції знайшли в домі Гольцера тіла його батьків і двох синів 10 й 13 років. Невдовзі після цієї страхітливої знахідки вбивцю затримали.

Як відзначив представник поліції каунті Санта-Барбара Білл Браун, під час допиту Гольцер заявив, що вбивство рідних було «його призначенням».

Гольцер мешкав разом з батьками й синами протягом семи років. За цей час жодних повідомлень про його неадекватну поведінку до поліції не надходило. До судової відповідальності Гольцер раніше не притягувався й поліцією ніколи не затримувався.

30 РОКІВ ТОМУ
РОНАЛЬД РЕЙГАН
ЖАРТОМ ОГОЛОСИВ
ПРО БОМБАРДУВАННЯ
СРСР

11 серпня 1984 року Рональд Рейган під час підготовки перед черговим виступом несподівано викинув скандальний жарт. Не знаючи про те, що мікрофони вже включені, він спародіював свій текст і «оголосив» про початок бомбардування Радянського Союзу, який американці називали Росією.

В прямому включенні Рейган сказав: «Мої співвітчизники американці, я радий повідомити вам сьогодні, що підписав указ про оголошення Росії поза законом на вічні часи. Бомбардування почнуть через п'ять хвилин».

Прояв почуття гумору в заяві 40-го президента США під час «холодної війни» не на жарт обурило представників влади СРСР. Зі сторони Радянського Союзу надійшли офіційні різкі осудження Рейгана. Крім того, радянська пропаганда використала цей жарт більш ніж в повній мірі.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

ЗАОЩАДЬТЕ

на оплаті всіх кваліфікованих
витрат, пов'язаних з навчанням

Selfreliance
VISA

3.99

% APR
на 6 міс.

використовуючи свою
Visa® Credit картку з "Самопоміч"
від 1 серпня до 30 вересня 2014 р.

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100 Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*Транзакції проведені 1 серпня 2014 р. до 30 вересня 2014 р. у кваліфікованих продавців будуть опроцентовуватися при річній процентній ставці 3.99% на 6 місяців. Після промоційного періоду баланс, що залишається, повертається до опроцентовування при стандартній річній процентній ставці, що зобов'язує на Вашому рахунку. Кваліфіковані категорії продавців: 5045, 5192, 5300, 5310, 5311, 5411, 5611, 5621, 5651, 5661, 5691, 5732, 5734, 5942, 5943, 8211, 8220, 8244, 8249, 8299. За більш докладною інформацією звертайтеся до кредитівки "Самопоміч".

**Full Financial
Services**

ХАЙ ЗАВЖДИ БУДЕ ДРУЖБА!

Чим тісніша наша планета, тим вищими стають стіни на кордонах держав, тим частішими вибухи, що лунають на майданах її великих і малих міст, тим нескінченнішим потік біженців, тим слабшими голоси миротворців, тим гіршими сльози матерів... Невже це планета Земля початку XXI століття? Невже це наша планета? Що таке дружба сьогодні? Й чому так зносилось первісне значення

цього поняття? Замислитися над цими та іншими реаліями пробували мешканці одного нью-йоркського, багатонаціонального району Брукліна, де живе близько мільйона осіб. 3 серпня з ініціативи нового його президента Еріка Адамса відбувся First International Day of Friendship - I Міжнародний день дружби.

В його святкуванні взяла участь й українська громада. Люди прийшли на це свято,

аби наповнити новим сенсом змаліле й здевальване в нинішньому жорсткому світі це поняття, аби взятися за руки і сказати: «Давайте дружити!» Щоб не вибухали на Землі бомби, щоб не тікали світ за очі з рідної домівки діти, жінки й старики, щоб не плакали матері й не сміявся над нами, людьми, які вбивають і калічать одне одного, диявол.

Фото Богдана Грицива

ШЕВЧЕНКІАНА

Тетяна МакКой,
незалежний журналіст,
позаштатний кореспондент
«Нової газети»

У Музеї села Шевченкове на Черкащині можна побачити не зовсім традиційний експонат – срібну ложку, якою Тарас Шевченко пригощався медом у поміщиків Тарновських на Чернігівщині. Неважко уявити, як Тарас, вволю наївшись, облизує її й непомітно засовує за халяву: мов, оце буде мені тепер згадка... Назвав він ложку влучно й ласкаво – «тарнавкою»...

лоні Качанівки. Однак уже після смерті Григорія Тарновського поет не втримається, щоб не зобразити в повісті «Музика» (поміщик Арновський) його далеко від шляхетності поводження з кріпаками. Гірчило Тарасові, коли бачив, як над мужиком панство зловтішається, і муляла йому інколи ложка на гостинах. У Василівці на Полтавщині, під час візиту влітку 1845 року до дрібного поміщика Віталія Родзянка, Шевченко від сіней розвертається і, так і не пообідавши, покидає обійстя. А причиною тому став грубий жест можновладця, яким він «розбудив» куняючого на ослоні слугу. Інший поміщик – Платон Лукашевич з Лубен, вважаючи себе «патріотом» України, послав якось свого кріпака по морозу та заметах аж за 30 верст з листом до Т. Шевченка (який саме гостював у князів Репніних-Волконських в Яготині) й наказав повернутися з відповіддю того ж таки дня. Довідавшись, з якої причини бідолаха

зобразити на полотні жінку «з низів»), саме він, Григорій Тарновський, забажає придбати полотно. Хоча Шевченко був готовий і так віддати – «...хоч кусок сала, то й це добре на чужині». Вже навесні 1843-го, прибувши «до слов'я» на Україну, у товаристві Євгена Гребінки він відвідує Качанівку. Тарновський, аби підтримати молодого художника, охоче замовляє йому низку картин, серед яких – і копія з портрета опального князя, колишнього військового губернатора Малоросії Миколи Рєпніна-Волконського авторства художника Йозефа Горнунга. Так було започатковано знамениту шевченкіану Тарновських, що переходить з рук у руки і на кінець століття сягне за 1000 одиниць. Єдине, чого в ній не буде, – це срібної ложки-«тарнавки». Однак вона незримо й зауважено присутня в Тарасових буднях. Ось і про «мед» поет обмовиться своєму покровителю в листі від 25 січня 1843 р. з Пе-

Автопортрет Т.Г. Шевченка, написаний для «любої кумасі» Надії Тарновської (олівець, 1845 р.)

ТАРНАВКА

Хоча й без ложки-«тарнавки» було що згадувати, бо Тарновські займали у світлиці його душі чільне місце. Вони належали до тієї козацької еліти Наддніпрянщини, що була обернута після знищення козацької автономії в 1780-х роках у дворянство, але не тужила, як деякі, за славною козацькою минулиною, а конкретним ділом культивувала український характер у покріпаченій та розчавленій «сапожком» Катерини II козацькій Україні XIX століття.

Першим Тарновським на стежках Тараса Шевченка був Григорій Якович (1788-1853). Він обіймав при царському дворі посади титулярного радника та камер-юнкера, а також був почесним членом Петербурзької Академії мистецтв, вільно обертаясь в колах, про які молодий Тарас, відданий у 1830-х роках до Ширяєва в науку, тільки мріяв. Про Тарновського ходили в Петербурзі легенди: бездітний поміщик разом з дружиною Ганною Дмитрівною виховують у своїй Качанівці (нині – Борзнянський район на Чернігівщині) десятеро, як не більше, власних небожат; вишколили оркестр кріпосних музикантів та домашній театр, що славляться на всю околицю; вчать дівчат-кріпачок вишивати бісером та шовком; збирають старожитності, живопис, книги; як рідних, пригрівають у маєтку й чужих – як ось і студента столичної Академії мистецтв Василя Штернберга, інших служителів муз, серед яких – Микола Гоголь, Лев Жемчужников, Михайло Глінка, Семен Гулак-Артемівський...

Саме від Штернберга наслухався Шевченко про Тарновських, адже той кілька літніх вакацій поспіль проводив у

В. Штернберг. Садина Г. Я. Тарновського в Качанівці (олія, 1837 р.)

затято відмовляється в нього ночувати, розгніваний поет написав Лукашевичу листа, в якому заявив, що припиняє з ним знайомство назавжди. «Кріпосник Лукашевич не вгамувався і відповів Тарасу Григоровичу листом, в якому все вертілось на тому, що в нього триста душ таких, як Шевченко». Поет був так глибоко всім цим вражений, що, розповідаючи князні Варварі Рєпніній про ганебний вчинок Лукашевича, плакав, мов дитина. Саме цей прошарок малоросійського дворянства Шевченко зобразить у поемі «Сон» (1844): «Та отечество так любить, так із його, сердешного, так за ним бідує, кров, як воду, точить!»

Однак постать Григорія Тарновського мала стільки граней, що, познайомившись з ним у 1839 році, молодий Шевченко вбачає в їхніх обопільних взаєминах багато добра. Зав'язується приятелювання. Коли поет напише поему «Катерина» та проілюструє її власноруч (це була перша спроба в тодішньому живописі, відступивши від усталених стандартів,

тербурга, виливаючи своє гірке розчарування реакцією петербурзьких кіл на щойно випущені в світ «Гайдамаки»: «...Спасибі вам і за ласкаве слово про дітей моїх «Гайдамаків». Пустив я їх у люди, а до ції пори ще ніхто й спасибі не сказав. Може, й там над ними сміються так, як тут москалі зовуть мене ентузіастом, сиріч дурнем... Ви, спасибі вам, боїтеся мені розказувати про людей – цур їм, покуштував уже я цього меду, щоб він скис». Однак були й «солодші» моменти... Того ж таки літа 1843-го Шевченко відвідає пасіку бджоляра-новатора Петра Прокоповича в селі Пальчики під Батурином. На згадку про цю зустріч Прокопович назве його іменем один зі своїх вуликів.

З усього видно, що Шевченко мав неабияку опору в особі Григорія Яковича на ранній стадії своєї творчості. Хоча по всій хутірцях та містечках – у Сокиринцях поміщиків Галаганів, у Лизогубів у Седневі чи в Кулішеві Мотронівці, в Гирявці Лазаревських чи у Забіл на Куркиївщині, в Іваниці Горленків

чи Мойсівці Вільховської, а то й навіть у «мочеморди» Закревського з Березової Рудки – його душа вічного мандрівника пригощалася людською ласкавою прихильністю. Качанівка ж була тією світлицею, на поріг якої хотілося ступити ще і ще. Після смерті Григорія Тарновського сюди переселився з села Потоки на Канівщині (нині Миронівського району на Київщині) його двоюрідний небіж – Василь Васильович Тарновський (1810-1866 рр.), якому було великодушно подаровано всі угіддя, палац та флігелі з господарськими спорудами, старезний парк з містками, де напровесні гостей виглядала кожна фіалка. «Василія Васильовича» Шевченко знав ще від 1845 року, коли, закінчивши навчання в Академії мистецтв та вдруге вирушивши в Україну, завітав і до Потоків (це був маєток Г. Я. Тарновського, в якому хазяйнував В. В. Тарновський-старший). Маючи за плечима Ніжинську гімназію вищих наук та Московський університет, молодий Тарновський був добре освіченим та прогресивно мислячим чоловіком, виношував ідеї просвітництва й розкріпачення українського селянства. В нього вже підросло троє дітей, і первісток – восьмирічний Василько (майбутній добродійник і збирач старожитностей В.В. Тарновський-молодший (1837-1899 рр.) – уперше на власні очі побачив тоді автора «Кобзаря». Він виявився простим, щирим у спілкуванні. Як не малював щось, так писав свої вірші, годинами пропадав на ставку, впливаючися привіллям сільського літа, любив співати, повечерявши смачно (а от коли саме Тарас умудрився засунути за халяву ложку-

«тарнавку» – так і не вгледів Василько). Тоді ж, у Потоках, Тарас і на місцевому ярмарку побував, і в місцевого дяка покумує – на пару з Васильковою тіткою Надією, що саме цвіла в свої двадцять п'ять, мов пишна ружа. Чи й не диво, що закохався Шевченко в неї – ще в Качанівці у Григорія Яковича (1843)!?.. Саме її звабливу постать змальовує на своїй акварелі «Комора в Потоках» і саме для неї малює олівцем свій портрет, поглядаючи на власне зображення в дзеркалі...

Якби ще те дзеркальце долю щасливу їм обом навіщувало, так ні ж: вона й помре (1891 р.) Надією Василівною Тарновською, так і не ступивши ні з ким під вінець, а він на старості літ вилле всю гіркоту свого зневаженого серця віршем «Великомученице, кумо!» – з посвятою їй, загадкової «Н.Т.» (1860 р.).

Вдруге Шевченкові стежки приведуть до Тарновських аж у серпні 1859 року. Повернувшись до Петербурга із заслання, поет-мученик вимолює в травні дозвіл на подорож до України – «для поправки здоров'я та малюнків з природи». Звинувачений у «богохульстві», він уже в середині липня потрапить під арешт, а ще через місяць змушений буде залишити Київ у напрямку Петербурга. По дорозі, звичайно ж, намагається не минути Качанівки, де від 1853 року, чув від когось, уже хазяйнують Василь та Людмила Тарновські. Однак господарі саме були в столиці, де глава сім'ї співпрацював у комісії, що готувала селянську реформу 1861 року (втім, він, В.В. Тарновський-старший, і «згорить» на цій реформі, запроваджуючи прийняті в Петербурзі параграфи в чернігівські реалії, бо був

одним із тих рідкісних чиновників у Чернігівській губернії, хто віддавався роботі не заради нагород та слави). Однак назустріч Шевченку – стомленому, у довгому парусиновому кобеняку – поспішає їхній син, цебто той Василько з Потоків, якого Тарас пам'ятав ще восьмирічним хлопчиком. Еге ж... той, та не той! Уже й вуса посіялися, в Київському університеті студіює, а це ось саме загадкові «романтичні руїни» в маєтку досліджує... Шевченко, либонь, інакшим і не уявляв цього гарного, з рисами внутрішньої шляхетності молодика, який за посередництва Пантелеймона Куліша, випросив у батька грошей на купівлю цілої низки Шевченкових акварелей з Новопетровського укріплення, щоб було за що добиратися поету із заслання до столиці. Отож обнялися радо, мов рідні... Усе було мило та любо тієї миті: і парк, що ніжив холодком, і схили над Майорським ставом, і молоденький дубок, що тут же був і посаджений на згадку, й офорти, подаровані художником своєму юному шанувальнику (ще з 18-ти літ хлопець збирає все, на чому стоїть печатка Шевченкової геніальної персоналії). А от запис в альбомі, що аж ряснів автографами знаменитостей, поет залишив журний – не медом (якщо згадати ложку-«тарнавку») мащеній: «І стежечка, де ти ходила, колючим терном поросла. 1859 року, 21 серпня, Качанівка». Неважко було втямити, що ця своєрідна посвята адресувалася Шевченковій «симпатії» Надії Василівні. Хоча взагалі-то вони, Тарновські, багато старалися, щоб стежки Тарасові житейські не кололи йому в п'яти. Ось і цього вечора Василь дає грошенят на дорогу...

Тарновським і справді вдалося створити в Качанівці той особливий світ, що зводить над фамільним ім'ям їхнім ореол сподвижництва. Хтось серед малоросійського дворянства просто хизувався сорочками-вишиванками, козацькими шароварами та чобітьми, а Тарновські заношували їх мало не до дірок, ділом дбаючи про відродження України... І поступово, рік за роком, зубожіючи. За кілька років до смерті Василь-молодший, украї розорений своїми добродійними жертвами, змушений буде продати Качанівку (1897 р.) – свою гордість, їхню родову славу. Однак ніякими грішми не зміряти того, що було покладено на вівтар української державності. Згадати хоча б їхні, батька з сином Тарновських, народні школи, в яких самі й учителювали! Про потреби народних шкіл і Шевченко клопочеться, готуючи до друку свого «Букваря южно-руського», а також дарує свої «Кобзарі», тричі випущені за його життя мовою-«ярижкою». Третє видання, 1860 р., оплачується, правда, коштом Платона Симиценка – цукропромисловця, який славився соціальни-

ми новаціями на своєму заводі. Але ж Тарновські поштиво спонсорують видавничі проекти Пантелеймона Куліша, хоча й межують вони часом з нахабним домаганням; серед тих проектів – і новий правопис, отож посмертний «Кобзар» видається в 1861 р. вже мовою-«кулішівкою». На кошти Тарновського-молодшого починає

ліжко Кирила Розумовського, шабля Івана Мазепи, сідла, булави, різьблені ікони, культові предмети й зброя княжої доби, коштовності, стародруки, портрети... Навіть маляра-реставратора, Гаврила Васька, тримав для тих картин; сам же гарно вправлявся в різьбі по металу, малював. Прийде час, що й Княжу гору – старовинне горо-

тителем для українського покріпаченого села і, як ніхто з Тарновських, дбав, щоб у душі завжди був «чистий четвер». Або хоча б і збудована Василем-молодшим «хата-порада», якій судилося стати осередком тодішньої побутової культури. Тут і Шевченків портрет, і полум'яне слово з «Кобзаря» будить душі, чумацький куліш

бленої: «Ой, зійди, зійди ти, зіронько вечірняя...» Зате вільний дух, посіяний ним на ниві України, геній думки і мелодія рідного слова зробили свою справу: Шевченка продовжували любити, про нього складали легенди, його «Кобзар» тримали вдома замість Біблії, а на могилі його клялися й молилися. Василь Тарновський-молодший, зокрема, прийме з рук Григорія Честахівського всі речі померлого Шевченка, що само собою засвідчувало неабияку довіру. Він же встановить надмогильного чавунного хреста і зробить власноруч барельєф до нього, а також влаштуватиме шанувальникам щороку мандрівку пароплавом на Чернечу гору – пом'янути українського Сократа.

Прийде час, і не стане й самого Тарновського... Однак «на оновленій землі» не знайдеться місця тим, на чиє надійне плече поет-правдоборець міг за свого життя опертися, мов на кам'яну гору. Більшовицька революція бульдозером прокотиться по українському дворянству. Як колись Шевченко з братами та сестрами «розбіглися межі людьми, мов мишенята», так і діти Тарновського: син Василь, якого не раз арештовували за один тільки «панський» вигляд, мусив тікати за кордон; дочка Софія «не витерпить лихої долі» – помре наглою смертю в Києві за громадянської війни; внука Василя – «єдиного сина... єдину надію» і єдиного потенційного продовжувача родової лінії Тарновського-молодшого – заберуть до війська, де й пропаде безвісти; внучка Тетяна, рішуче відкинувши втечу-еміграцію, проживе своє довге життя «попелюшкою» з чистою душею, витонченими манерами та багатьма, як і в її прашурів, талантами, але її «блакитна кров» у жилах так і не впишеться в гаму червоних прапорів.

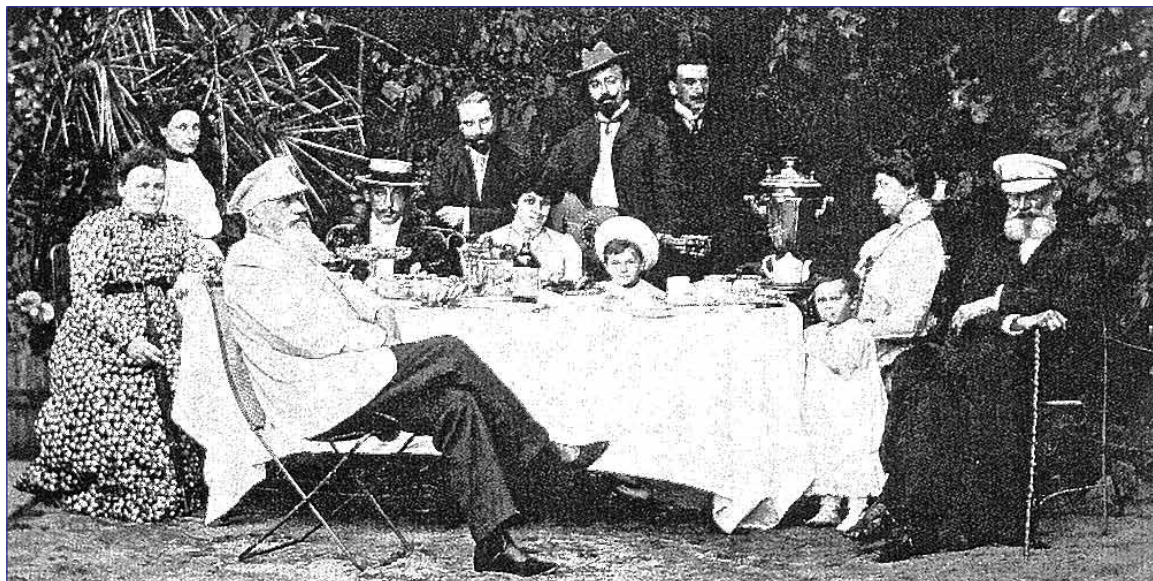
Аж до 1991 року Музей українських старожитностей у Чернігові існував без імені Василя Васильовича Тарновського-молодшого на вивісці. А пам'ятника йому немає на отчій землі й досі, окрім монумента в Донецьку – Добрий Ангел Миру – на пошану видатних меценатів України. Хоча він, Василь Тарновський, свого часу не жалів власних статків ані на мабутьні геніїв, ані на віджилих (фінансував зведення пам'ятників Івану Котляревському в Полтаві та Богдану Хмельницькому в Києві), а його колекція історико-культурних цінностей стала для музейної України не міфічною, як золото гетьмана Полуботка, а таки реальною скарбницею. Навіть той факт, що ложка-«тарнавка» чомусь і досі зберігається не в Києві, а в селі Шевченковому, безмовно засвідчує недооцінку, хоч як не крути. Хоча вона, як на мене, є не просто срібною ложечкою, що ще береже смак меду... Це – своєрідне мірило цінностей. І тодішніх, і теперішніх.

Покровитель молодого Шевченка Григорій Тарновський (1788-1853). (олія, 1837 р.)

А. Гороневич. Портрет В. В. Тарновського-молодшого (олія, 1860-ті роки).

Родина Тарновських у раннях 1900-х за самоваром (вусань у центрі групи – син В. В. Тарновського-молодшого Василь (в побуті «Васючок»)... Можливо, саме за цим столом Тарас Шевченко пригостив свого часу медом з ложки-«тарнавки» (фото з сімейного альбому Любові Габбард, правнучки В. В. Тарновського-«Васючка», яка мешкає в США).

випускатися в 1890-х «Киевская старина», де було багато й Шевченкового видрукувано. Без нього, схоже, не постала б зі згарища у Кулішеві Мотронівцй Біблія в перекладі рідною мовою (1903), ідею якої Панько з Тарасом виношували обопільно (хоча жоден з цих трьох мужів просвітництва не доживе до такого доленосного моменту).

В. Тарновський збирає шевченківські реліквії крихта до крихти – навіть вирізаючи з газет повідомлення про панахиду по Шевченкові (якби не було цієї колекції – не було б, мабуть, зараз і Національного музею Тараса Шевченка в Києві). Видає офорти Шевченка гарним альбомом. Фінансує «Киевскую старину». У його збірні старожитностей, розпочатій ще батьком – В. В. Тарновським-старшим, чого тільки немає: шабля Богдана Хмельницького, бандура Остапа Вересая, пернач та срібні чарки Семена Палія,

дище на Черкашині, неподалік від Чернечої гори Шевченка – купити для археологічних розкопок (аби тільки припинити свавілля шукачів «скарбів»), і дещо з колекції свого двоюрідного брата археолога-самоука Миколи Тарновського (сина згаданого вище Я. В. Тарновського) під час розпродажу в Києві придбає... Просто диву даєшся, що цей «пан» збирав усе це не для того, щоб мати зиск, а щоб заповісти потім, під мудрим напуттям свого вірного приятеля Олександра Лазаревського, губернському земству – тобто нам із вами, нащадкам. Яка ж усе-таки ширинь душі! Який чистий погляд у лице прийдешньому!

Однак не менше було навколо Тарновських і такого, що не вбереш ані в колекції, ані в книгозбірні, ані в блиск медалей на грудях. Це – посіяна в народі шаноблива пам'ять про Василя Васильовича-старшого, який був істинним просві-

на салі до горілки гостям пропонується, а сам господар – у козацьких старовинних шатах... Хто-хто, а він почувається в них комфортно, бо це – не просто шати, а його єство. Не дивно, що Андрій Гороневич, Ілля Рєпін, Володимир Маковський пишуть з нього портрети. Для Рєпіна ж уся Качанівка з її старожитностями, хазяїном та його гостями (що не персона, то історико-побутовий типаж!) стає мало не золотою копальнею при створенні полотна «Запорожці пишуть листа турецькому султану». Біля млина Опанас та Марія (Марко Вовчок) Маркевичі записували ціле літо з вуст селян народне словотвір'я для своїх майбутніх творів. Відомий дослідник козаччини Дмитро Яворницький теж припадав тут до кринички...

На жаль, Тарас Шевченко не побував у «хаті-поряді», не скуштував кулешу, не посидів на призьбі з кимось із Тарновських, виспівуючи своєї улю-

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

**ЛІТО – пора відпочинку і подорожей. Вирушайте у дорогу з кредитною картою
SUMA VISA, яка має низький збір за міжнародні транзакції – від 0.8% до 1%.**

**Задумайтесь, чи варто далі платити за оренду житла, чи краще стати власником?
Наприклад, при купівлі кондо або CO-OP за \$200,000 із першим внеском
\$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:**

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

**Перевірте, де ваші ощадності. Якщо в нас, будьте спокійні.
Якщо ні, то скільки дивидендів вони платять?**

**Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні
дивиденди від \$50 до \$900 на рік ☹**

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

**Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.**

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4900
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

**Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка**

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

SUMMER MORTGAGE SALE!

10 YEAR FIXED - 3.00% APR*

15 YEAR FIXED - 3.00% APR*

20 YEAR FIXED - 3.75% APR*

Сертифікати

до 2.07% APR*

Principal Office
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
(973) 471 - 0700

Botany Village Office
237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772 - 0620

*Rates are effective June 18, 2014 and are subject to change.

APR is Annual Percentage Rate.

**ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ,
НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС –
ПЕРЕДПЛАТИТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!**

NOVA ГАЗЕТА

продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік	-	80 доларів
На півроку	-	40 доларів
На три місяці	-	25 доларів

**Виріжіть цей купон і разом з чеком або
"мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374**

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____
(вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____
(вказати термін)

І надсилати за адресою _____
(вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається
(вказати точну суму)

SELF RELIANCE (NY) FEDERAL CREDIT UNION

NOTICE TO THE FOLLOWING MEMBERS TO CLAIM THEIR ACCOUNTS IMMEDIATELY

and not later than **October 15, 2014** or the funds will be released to one of the following entities, depending on the member's last known address on record at Self Reliance New York Federal Credit Union:

NEW YORK: Office of the State Controller, Office of Unclaimed Funds ♦ **NEW JERSEY:** State of New Jersey, Dept. of the Treasury, Unclaimed Property
CALIFORNIA: California State Controller's Office, Unclaimed Property Div. ♦ **CONNECTICUT:** State of Connecticut, Office of the State Treasurer, Unclaimed Property Div.
FLORIDA: Florida Dept. of Financial Services, Bureau of Unclaimed Property ♦ **ILLINOIS:** Office of the Illinois State Treasurer, Unclaimed Property Division
INDIANA: Office of the Indiana Attorney General, Unclaimed Property Division ♦ **KANSAS:** Kansas State Treasurer, Unclaimed Property Division
MASSACHUSETTS: Department of the State Treasurer, Unclaimed Property Division ♦ **NEW HAMPSHIRE:** State of New Hampshire, Treasury, Abandoned Property Division
PENNSYLVANIA: Pennsylvania Treasury Department, Bureau of Unclaimed Property

A one time \$25 escheatment fee will be assessed on each account by the Credit Union at this time.
 To reactivate your account please contact one of our conveniently located branch offices.

ALENCIKIENE, VIDA	GLYANTSEVA, YUSTYNA	LAKOSELJAC, IGOR	PONOMARENKO, IHOR	TAYLOR, MICHAEL
ANNIUK, ROXANA	GUTKNECHT, RYSZARD	LATUS, JAN	POZNYAK, SOFIYA	TRYNIV, VASYL
ANTONIUK, SEBASTIAN	HARRY HANDANOVIC LIVING TRUST	LAYSHCHUK, VASYL	PYLYPIV, MARYA	TURASH, ROMAN
BALITSKA, NATALYA	HORODYLOVSKY, ANDRIY	LEGINA, VIRA	RAD, IAROSLAV	TURCHYN, MARIA
BERKOVICH, CARRIE	HUNDYAK, IVAN	LEMESH, NINA	RUDENKO, OLEKSIY	UNIYAT, NATALIYA
BORISIUK, NATALIA	IAKOVLEV, VLADIMIR	LENDEL, NATALIYA	SALATKO, VOLODYMYR	URUSKI, JANUSZ
BORISIUK, VICTOR	IAKYMCHUK, NATALIYA	LEPKUS, SERGIY	SALEH, MARIANNA	USHAKOVA, NADEZDA
BOULANTSOVA, NADEJDA	IAROSHENKO, PETRO	LESIF, TARAS	SAVINO, ADRIANNE LARA	VASILYEV, LEV
BOYKO, LIDIYA	JACKSON, PAUL	LESIV, MYROSLAVA	SHEKHOVTSOV, ALEXEY	VEREMIEVA, SVETLANA
BRUSAK, YAROSLAV	JANASZEK, ZUZANNA	LUPAK, MARIAN	SHESTATSKA, NADIA	VINYARCHUK, HANNA
BUCHAK, SVITLANA	KANYUK, IVAN	MELNYCZUK, EDWARD	SLYUSAR, GALYNA	VODOPIANOV, VICTOR
BUJALSKA, LUCYNA	KAPLAN, IGOR	MELNYK, NINA	SMIRNOVA RICE, LYUBOV	VOSKOBOYNIKOV, VICTOR
CARVALHO, ISABEL	KAPLUN, VOLODYMYR	MITROFANOVA, NADEZDA	SOTNIK, ANDREY	VOVK, VITALII
CHELAK, OLGA	KARMAN, IURII	MORAWSKI, WLODZIMIERZ	STASSIOUK, ALEXANDRE	WASKOWYCZ, ANDRIJ DARIAN
CHUDYK, ANDRE	KHIMITCH, PETER	MORRA, MICHAEL	STEFANKIV, SOFIA	WELSKI, JOSEPH
DOBRIANSKY, ANDRIJ	KIECKO, IRENA	NEALIS, KIMBERLEY	STETSKOV, NATALIYA	WLASIUK, RICHARD
DRANCHUK, VOLODYMYR	KIECKO, ZBIGNIEW	NESHCHERETOV, OLEKSANDR	STOBIERSKA, ANNA	YASKEVYCH, GALYNA
DUDIAC, GRIGORIY	KLYUCHKOVSKYY, TARAS	NESTERCZUK, CHRISTOPHER	STOJANOVIC, GORAN	YURIV, VOLODYMYR
DUDIAC, WLADIMIR	KOGHUCH, IULIA	NEYEZZAHALOV, VOLODIMIR	STOJANOVIC, NATASHA	ZADOROZHNYI, STANISLAV
EISENSTARK, REYNA	KOKOLUS, TOMASH	NIKOLAEV, EVGENY	STUCHINSKY, EUGENE	ZAJDEL, DOMINIKA
FROLOV, IGOR	KOLACZ BAUGH, TERESA	NOWAK, BEATA	SWIEBODA, GRZEGORZ	ZARYCKYJ, BOHDAN
FUTCHAK, MARIA	KONDREYA, ULYANA	OLEKSYSHYN, TETYANA	SZAWKALO, AGATA	ZINKEVYCH, MYKOLA
GAWLIK, BEATA	KOVAL, ANATOLIY	OLIYNYK, VIRA	SZKAMBARA, CHRISTINE	ZYARSKA, INNA
GEIROUCH, NATALIA	KRAVTSOVA, LILIYA	PARADA, DARCIA	TARANENKO, ALEKSANDR	
GELLO, TETIANA	KRZYWINSKA, HALINA	PEPA, NUSH	TARASOV, OLEKSANDR	
GLUSHKO, GALYNA	KUCHMA, VITALIY	POLINSKI, KRZYSZTOF	TARASOVA, LILIYA	

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

<u>Main Office</u>	<u>Kerhonkson</u>	<u>Uniondale</u>	<u>Astoria</u>	<u>Lindenhurst</u>
108 Second Ave	6329 Route 209	St. Vladimir Parish Center	32-01 31st Ave	Holy Family Ukr. Catholic Church
New York, NY 10003	Kerhonkson, NY 12426	226 Uniondale Avenue	Astoria, NY 11106	225 North 4th Street
Tel: 212.473.7310	Tel: 845.626.2938	Uniondale, NY 11553	Tel: 718.626.0506	Lindenhurst, NY 11757
Fax: 212.473.3251	Fax: 845.626.8636	Tel: 516.565.2393	Fax: 718.626.0458	Tel: 631.867.5990
		Fax: 516.565.2097		Fax: 631.867.5989

Outside NYC call toll free: 1.888.SELFREL; Visit our website: www.selfreliancenyc.org; E-mail: info@selfreliancenyc.org

ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

Храмовий празник розпочався опівдні урочистою Архиєрейською службою, яку провели глава Української православної церкви в США, митрополит Антоній, голова Консисторії УПЦ, єпископ Даниїл, парох храму Св. Пантелеймона-цілителя отець Микола Филик разом зі священництвом інших українських православних церков.

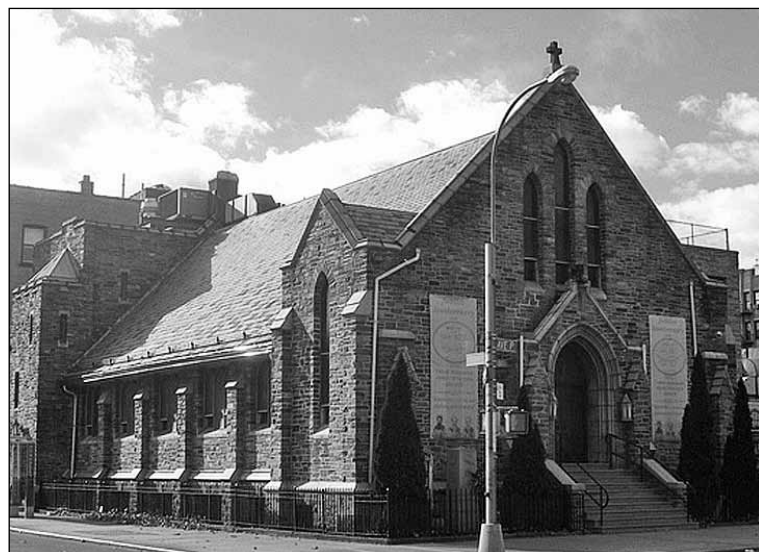
Більш як три сотні парафіян та їхніх гостей прийшли минулої неділі до цього храму, щоб подякувати Всевишньому за всі його щедроти й благодаті, помолитися й попросити у святого

лікаря Єфросина. Здібності Пантолеона стали відомими імператорові Максиміану, який захотів бачити юнака при своєму дворі.

Одного разу майбутній цілитель побачив на вулиці мертву дитину, яку вкусила гадюка і ще не встигла відповзти, й став молитися Господеві Ісусу Христу про воскресіння померлого і знищення отруйної змії. Він твердо вирішив, що якщо його молитву буде почуто, він стане послідовником Христа й прийме хрещення. Дитя ожило. Після цього дива Пантолеон був охрещений святим Єрмолаєм з іменем Пантелеймон (у перекладі – всемілостивий).

... Митрополит Антоній та голова Консисторії єпископ Даниїл вручили Подячні грамоти вірянам церкви, які щиро, самовіддано впродовж років працюють задля розбудови своєї церкви: Романові Гаврачинському, голові парафіяльної управи, Софії Рошнівській, культурно-імпресовій референтці, поетесі, хористці, Олександрові Бойковичу, скарбнику управи, Петру Карабінюшу, регенту хору.

Після Архиєрейського богослужіння відбувся спільний обід, під час якого згадалася відома всім пісня зі словами «Одна родина за столом...», бо парафія Святого Пантелеймона-цілителя й справді стала однією дружною родиною.

Грецька православна церква Трьох Святителів, у якій знайшла прихисток парафія Святого Пантелеймона

ПІД ПОКРОВОЮ СВЯТОГО ПАНТЕЛЕЙМОНА-ЦІЛИТЕЛЯ

Минулої неділі, 10 серпня, парафія Святого Пантелеймона-цілителя Української православної церкви в Брукліні, де настоятелем отець Микола Филик, відзначила храмове свято

Пантелеймона заступництва за нашу упосліджену, зболену, страждану Україну.

Вшановування святого мученика українською церквою відоме вже з XII століття. Князь Ізяслав (у хрещенні Пантелеймон), син Мстислава Великого, мав зображення великомученика Пантелеймона на своєму шоломі. Завдяки заступництву святого він залишився живим у битві 1151 року. На іконах святий Пантелеймон зображується юнаком у червоному вбранні, зі скринькою в лівій і ложечкою в правій руці – як цілитель. Саме таким його зображено на великій іконі катедрального патріаршого собору Святого, рівноапостольного князя Володимира в Києві, де знаходиться частинка його святих мощей.

«Великомученик Пантелеймон шанується православною церквою як великий цілитель і також як покровитель воїнів. Сутність шанування з цього боку розкривається його першим ім'ям – Пантолеон, що означає «у всьому лев». Нехай же великомученик Пантелеймон зцілить кожного, хто того потребує, а також захистить сьогодні за Україну...» – сказав настоятель парафії отець Микола Филик, вітаючи своїх вірян з храмовим святом.

Святий великомученик і цілитель Пантелеймон народився в місті Никомидії, у сім'ї багатого язичника Євсторгія, і звався Пантолеоном. Мати ж його Еввула була християнкою і хотіла виховати сина у християнській вірі, але померла, коли він був ще юнаком. Батько віддав Пантолеона в початкову язичницьку школу, закінчивши яку, юнак почав навчатися мистецтву лікування у знаменитого в Никомидії

Митрополит Антоній і єпископ Даниїл вручили Подячні грамоти найдостойнішим членам церковної громади

Невдовзі батько Пантелеймона помер, а цілитель усе своє життя допомагав хворим і вбогим. Він безкоштовно лікував усіх, хто до нього звертався, зцілював їх іменем Ісуса Христа. Через заздрощі лікарі донесли імператору, що Пантелеймон лікує ув'язнених християн. Роздратований Максиміан наказав стратити зціленого, який прославляв Христа, а святого Пантелеймона піддав жорстоким тортурам. Великомученика Пантелеймона повісили на дереві і рвали залізними кіп'ями, обпалювали свічками, потім розтягували на колесі, кидали в кипляче олово, а потім кинули в море з каменем на шиї. З усіх тортур великомученик виходив неушкодженим і зі сміливістю викривав імператора. За повелінням Максиміана, великомученика Пантелеймона кинули в клітку до диких звірів у цирку, але звірі лизали йому ноги. Роздратований Максиміан наказав своїм воїнам сікти всіх, хто прославляв Христа, а великомученику Пантелеймону відтяти голову. Коли мученику відтяти голову, з рани потекло молоко, а оливкове дерево, до якого був прив'язаний святий, на момент його смерті вкрилося плодами...

тем – мрія про власну церкву, оскільки парафія Святого Пантелеймона-цілителя УПЦ США свої богослужіння вже багато років проводить у Грецькій православної церкві Трьох Святителів. «Парафія наша – побожна, дружна, багатонаціональна – до нас приходять, щоб разом помолитися, не лише українці з Галичини, Закарпаття, Одеси, Харкова, Києва, а й вірмени, грузини, румуни. В нас немає чварів чи якихось непорозумінь, панує доброзичлива атмосфера...» – розповідає отець Микола Филик, який тут парохом уже третій рік.

гаючи впродовж років, зокрема, сиротинцям на Кіровоградщині, Житомирщині, родинам загиблих героїв Майдану й захисників України на Східному фронті. «Не треба вкладати гроші в золото, срібло, діаманти й дорогі шати, – сказав єпископ. – Бо сьогодні в Україні в багатьох селах немає найелементарнішого: лазничок, гарячої води, доріг... Під час цьогорічної весняної повені я був в Україні й бачив, як одні люди продавали іншим хліб, який їм дали добродії, щоб ті нагодували ним голодних. А вони вирішили на тому зробити бізнес... Треба вкладати гроші

Фото на згадку: церковна громада з високоповажними ієрархами й священництвом УПЦ США

Під час обіду парафіяни ще раз сердечно привітали високоповажних духовних гостей, подарували їм поетичні та пісенні привіти, поділилися наболілим. Одна з таких болючих

Єпископ Даниїл, звертаючись до парафіян зі щирим словом про сьогоднішній день, розповів про гуманітарну місію, яку виконує Українська православна церква США в Україні, допома-

й душу в гуманізм. Конкретний, адресний, персональний. Як вчить нас Святе Письмо, як робив це святий великомученик Пантелеймон...»

Вл. інф.

Дзеркало

СТЕРНЯ

Полечко-поле, поле широке,
 Сонце пекуче, коле стерня.
 Стільки багато прожито років
 Шкода одного білого дня.
 Того в якому жовкла солома,
 Того в якому я відбула,
 Бігли шляхами загнані коні,
 З мого дитинства, з мого села.
 Хто мені скаже, що я надбала,
 Що я згубила, що зберегла...
 Роки минули, коні втомились,
 Я повернутись теж не змогла.
 Довго дзвеніли роси невзбиті
 Вилився в тугу спів солов'я.
 Житечко-жито, вперше чи вдруге,
 Сіяли інші, жала не я...

Ганна Чубач

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

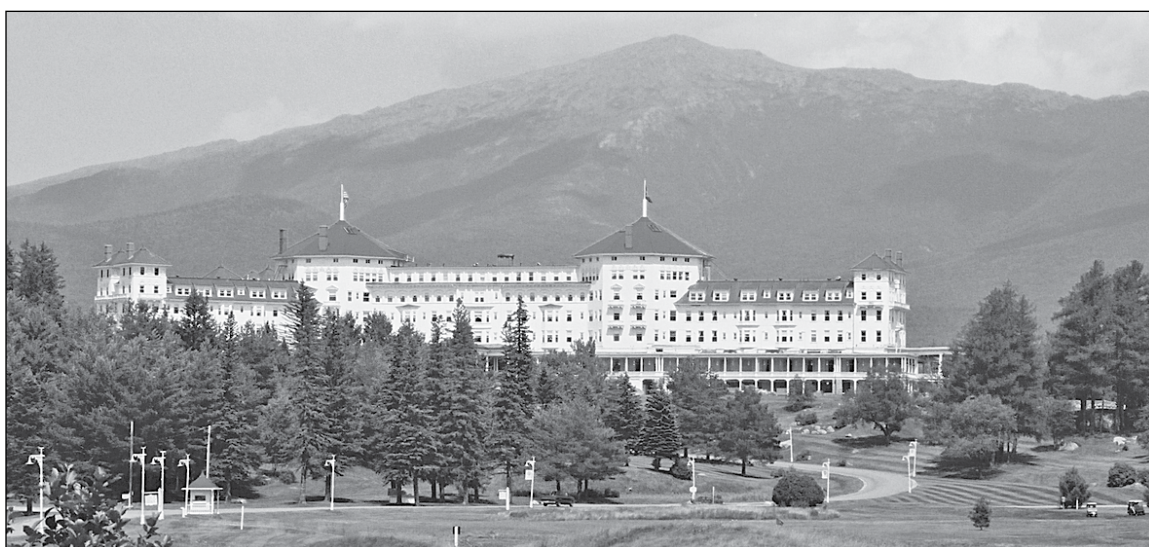
Якось ми вже розповідали про те, як необачливо й трохи нахабно, в гумаках і мокрих плащах, мали необережність явитися в саму колиску Міжнародного валютного фонду. Себто, Бреттон-Вудс, більш відомий сьогодні як Mount Washington Hotel, що в штаті Нью-Гемпшир. Повертаючись одного пізнього жовтневого дня з озера Вінніпесокі, дорогою до Нью-Йорка нас просто заінтригував червоно-черепичний шпильастий замок в стилі іспанського Ренесансу біля підніжжя гір, що раптом відкрився погляду, мов у казці. Згоднївши, вирішили під'їхати до нього поближче, можливо, там можна буде повечеряти. Далі була історія про те, як нас, змірявши запитально з ніг до голови, не впустили в ресторани хороми, чомно пояснивши: «Пардон, панове, у нас дрескод...» Але, наздогнавши, так само чомно, порадили спуститися поверхом нижче, в пивницю, де є бар, не гірша кухня і не вимагають дрес-коду. До поради ми прислухалися й тепер згадуємо ту вечерю доволі часто.

Офіціант обслужив, як і належить, швидко, галантно, з реверансом і приніс рахунок. «А як же риба?» – здивувалися ми. – Невже сьогодні не було лову? – «О, так-так, я зовсім забув... Ви ж замовляли ще й рибу!» – й взявся тисячі разів перепошувати. За кілька хвилин за нашим столиком змінили скатертину на нову, ще білосніжнішу, ніж була, забігали бас-бої, на столі знову з'явився теплий, хрумкий французький хліб з медовим маслом, келих вина, бокал пива і піна-кола, знову французькі салати, знову супи, риба зі складною назвою й морозиво – витвір кулінарного мистецтва... Словом, того дня в одному з найпрестижніших ресторанів Америки через дрібну помилку офіціанта ми з'їли подвійний обід за половину ціни. Коли ми розповіли про це одному своєму приятелю-аристократові, він зовсім не здивувався, пояснивши, що в добропорядних домах, особливо старої Європи, так було й, слава Богу, залишається: репутація понад усе.

Готель «Гора Вашингтона» або Бреттон-Вудс – готель з репутацією та історією. Гірський курорт в самому серці Старої Англії на північному сході США, розкинувся біля підніжжя гори Вашингтона. Побудували його в 1902 році. Але знаменитий він насамперед тим, що в липні 1944 року тут відбулася Валютно-фінансова конференція Організації Об'єднаних Націй, в якій взяли участь представ-

ники 44 країн. У підручники історії вона ввійшла під назвою Бреттон-Вудська. Саме на ній було закладено підвалини Бреттон-Вудської валютної системи й ухвалено рішення про створення Міжнародного валютного фонду та Всесвітнього банку. Саме тут було поховано валютну систему, відому під назвою «золотий стандарт», і встановлено конвертованість долара стосовно золота за фіксованою ставкою – 35 доларів за унцію. У 1986 році Bretton Woods було оголошено національною історичною пам'яткою США.

Репутація – одна з найголовніших «чеснот» найкращих готелів світу.

У цьому готелі було засновано Міжнародний валютний фонд та Світовий банк (штат Нью-Гемпшир)

«ЧЕЛСІ» З ЛЬОДОМ І ПІД ЛЬОДОМ

Найдивовижніші готелі Америки

Наша довідка: Слово *hotel* має латинське коріння (*host*) й означає *прихисток, який приймає тимчасових мешканців, даючи їм нічліг і дбаючи про них*. У греко-римські часи перші готелі виникли при термальних лазнях, в середні віки вони облаштовувалися при монастирях і абатствах, як заїжджі двори вздовж важливих транспортних шляхів. Сучасний тип готелів сформувався відносно недавно – у XIX столітті.

Перший готель на території Америки датовано 1607 роком. Перший публічний готель, відкритий для широкої публіки (*The City Hotel*), було відкрито в Нью-Йорку в 1792 році. Перший модерний (*The Tremont*) – у Бостоні, в 1809-му. Сучасне світове готельне господарство налічує понад 350 тисяч готелів і їхня кількість зростає щорічно в середньому на 3-4 відсотки. Нині існує близько 30 різноманітних систем класифікації готелів: система «зірок», система балів (індійська), система літер (грецька), система «корон» або «ключів» (британська). Найпоширенішою серед них є п'ятизіркова, що базується на французькій національній класифікації. Наприкінці XX століття з'явилися альтернативні або екзотичні готелі: арктичні – побудовані з льоду й снігу (Аляска), підводні (Флорида), на деревах, побудовані в кроні високих дерев (штати Вашингтон, Орегон) та ін. США домінують у світі за кількістю готелів – 5 мільйонів номерів, де в середньому зупиняється 58 мільйонів мешканців на рік.

Готель Chelsea в Нью-Йорку

Символом нью-йоркського шику є готель Waldorf Astoria, в якому українська громада планує незабаром вітати українську делегацію на чолі з Президентом Петром Порошенком. Побудований він у період Великої депресії, коли більшості американців було зовсім не до розкоші. Однак це не завадило готелю стати символом епохи джазу, шалених грошей, божевільної любові, розкішної архітектури і нового Нью-Йорку. Коли він був найбільшим у світі готелем і найбільш притягальним центром світського життя. Для оглядин найкраще його від-

відати з вівторка по суботу, в час «класичного чаювання» на терасі. Вечорами тут грають на роялі музику Портера, який чверть століття прожив тут, у приватних апартаментах. В готелі часто зупинялися герцог Віндзорський з дружиною, «Лакі» Лучіано, президент Франклін Делано Рузвельт, який з огляду на стан здоров'я, мав свою приватну платформу на сусідньому залізничному вокзалі, й тепер вона належить готелю...

Наприкінці XIX століття двоюрідні брати Астори – Вільям Валдорф Астор і Джон Джейкоб Астор, якому буде суджено

загинути на «Титаніку», будучи не в кращих взаєминах через боротьбу за спадщину, побудували в Нью-Йорку два готелі. Перший, 11-поверховий, було споруджено Вільямом Валдорфом в 1893 році. Другий, 16-поверховий, – Джоном Джейкобом в 1897-му. Обидва на П'ятій авеню, між 33-ю й 34-ю вулицями. Попри родинні чвари, споруди були сполучені коридором й діяли як єдиний комплекс, який отримав назву Валдорф-Асторія. В них нараховувалося 1300 номерів і 40 зал, що в 1890-ті роки робило Валдорф-Асторію найбільшим готельним

комплексом Нью-Йорка. У 1929 році комплекс знесли й на його місці побудували Емпайр-стейт-билдинг. А через два роки, трохи північніше постав новий 47-поверховий велетенський під такою ж назвою. На момент свого відкриття він був найвищим готелем світу.

Валдорф-Асторії зобов'язані появою чимало нововведень культури готельного бізнесу. Насамперед – регулярне щоденне обслуговування номерів. В готелі було проведено електрику в кожен номер, жінкам дозволялось проходити через головний вхід без супроводу чоловіків. У 1949 році його викупила корпорація Hilton Hotels й він почав називатися Waldorf=Astoria, тобто, зовсім нетипово – з двома дефісами. Конрад Гілтон, новий власник, пояснив, що цей знак уособлює «Peacock Alley» – алею між двома готелями, один з яких стояв на місці теперішнього Емпайр-стейт-билдингу. З 2009 року готель називається Waldorf Astoria New York. Економічні кризи, виглядає, його не торкнулися – з травня нинішнього року стартова ціна номера – 419 доларів, президентських покоїв у Валдорфських вежах (тут зупинялися чимало американських президентів) – до 10 тисяч доларів за ніч.

Готелі переважно стають легендами завдяки двом причинам: розкіш і «зоряні» мешканці. І таким чином завойовують собі місце на самій вершині піраміди готельного бізнесу.

Знаменитий «Ріц» вважається протягом майже століття еталоном французького шику не лише в Європі, а й у світі. У Парижі він знаменитий, наприклад, тим, що в ньому більше 30 років жила знаменита Коко Шанель. Пригадується, як одного разу ми натрапили на нахраписту рекламну кампанію, яка обіцяла «шалені знижки на проживання в найкращому готелі Сан-Франциско і світу – Ritz!». Спокусилися. Затишно, комфортно, розкішно, престижно...

Готель на дереві (Вашингтон)

Готель у печері (Нью-Мексико)

Готель під водою (Флорида)

Готель у льодах (Аляска)

Але проживання в такому готелі потребує постійної гри, пози, реверансів, тримання марки й відповідної міни. Наприклад, другого вечора нас уже починало дратувати, коли в двері стукала прибиральниця й надзвичайно чемно запитувала: «Чи не треба вам на ніч розстелити ліжко?» Це, очевидно, за умови, що ти приїхав у чуже місто не в бізнесових справах, а відпочити, розлабитися. «А що вас привело до Сан-Франциско?» – поцікавився адміністратор років п'ятдесяти, коли ми поселялися в «Ріці». «Джек Лондон, – сказали ми правду. – Хочемо побувати в його маєтку, побачити руїни «Дому вовка». «О, як цікаво! А де це? За моєї пам'яті в нас ще ніколи не зупинялися клієнти, які приїхали до Фріско в пошуках місць, пов'язаних з Джеком Лондоном...» – службовець казав правду, ми зрозуміли це, коли побували на руїнах «Дому вовка».

Той, хто знає дорогу до «Дому вовка», швидше за все, зупиняється в «Челсі». За умови, що «Челсі» перемістився до Каліфорнії. Але нью-йоркський «Chelsea» – це не знаменитий «Hotel California», про який співав гурт «Eagle» в знакові 1970-ті. Про розкішний готель, з якого можна виїхати в будь-яку мить, але який не можна залишити ніколи. Пісня розповідає про втомленого мандрівника, сплячого в пастку схожим на нічний жах прихистком, який, на перший погляд, здавався привітним та манливим.

«Chelsea» – також алегорія. Якщо готель – це прихисток, то «Челсі» – його класичне уособлення. Саме тут у 1912 році поселили пасажирів «Титаніка», які вижили після катастрофи. Стенлі Берд, власник готелю, дозволяв таким, як Мілош Форман, в часи іммігрантських бідувань роками жити тут безплатно. Стенлі Берд розумів, що художниці Елізабет Пейтон не таланить з галереями, тому її першу персональну виставку влаштував у своєму готелі.

Червоноцегляну 13-поверхову споруду з фасадом, пографленим решітками балконів, побудовано в 1883 році на заході 23-ї вулиці, між 7-ю та 8-ю авеню, в крутому ірландському кварталі Нью-Йорку, й вже третій рік зачинено на реставрацію. Вона справді схожа на великий вокзал з чавунними решітками галерей. Тут завжди ламалися ліфти, тут завжди було багато людей, багато пристрастей і мало побутових зручностей... Але це стиль життя цілого суспільного прошарку людей, стурбованих соціальним переоблаштуванням світу.

На фасаді «Челсі» немає меморіальних дошок – для всіх не вистачило б місця. Але список його мешканців – це енциклопедія американської (й не лише) культури.

Письменники – Марк Твен, О'Генрі, Юджин О'Ніл, Теннессі Вільямс, Артур Міллер, актори – Джейн Фонда, Ума Тур-

ман, Стенлі Кубрик, художники – Кристо, Арман, Дієго Ривера, Фріда Кало, «дорогі французи» – Симона де Бовуар, Жан-Поль Сартр, Едіт Піаф, «бітники» – Аллен Гінзберг, Грегорі Корсо, Чарльз Буковскі, рокери-радикали й панки – Джимі Гендрікс, Патті Сміт, Ді Ді Рамона...

Абель Феррара не був оригінальним, коли взявся знімати документальний фільм про «Челсі», який в українському прокаті йшов під назвою «Челсі з льодом». Немає в світі іншого такого готелю, якому було б присвячено стільки кадрів у різноманітних фільмах і стільки пісень. Немало шедеврів народилося й у самому «Челсі».

Наприкінці XX – початку XXI століть готельні бізнесмени зрозуміли, що для мандрівників не завжди важливий комфорт і затишок, багатьох цікавить оригінальність і навіть екстрим. У країнах з розвиненим туризмом почали з'являтися альтернативні готелі: льодяні, підводні, печерні, повітряні...

Тому сьогодні готелі перестали бути лише місцем, де можна заночувати.

Дедалі більше готелів стають місцями, цікавими самі по собі. Наприклад, у Фармінгтоні (штат Нью-Мексико), неподалік Меса Верде, є готель у скелі - Kokopelli Cave Bed and Breakfast. Це вирубаний у горі готель площею 158 квадратних метрів, де крім кількох спалень, є ресторан і спа-салон.

З печери відкривається дивовижний краєвид на річку Ла-Плата й безкраю пустелю.

Плануючи недавно поїздку до Аризони, ми мало не ризикнули провести одну ніч у цьому «печерному» прихистку. Не в сенсі мінімальності побутових зручностей, а в буквальному розумінні вибудуваному в лабіринті печери – зі скляними стінами й краєвидом у безвість. Зупинила лише всепоглинаюча думка про те, що Аризона – це все-таки пустеля й жартувати з різноманітними гримучниками й павуками із сумнівною репутацією не варто.

У місті Коттонвуд (штат Айдаго) можна заночувати у... собачій буді – пара художників-любителів собак збудувала готель у вигляді собаки породи бігль – «Dog Bark Park Inn». Ванна знаходиться під хвостом у виллі, лазничка – в пожежному насосі. В Арканзасі пропонують більше варіацій – у «Turpentine Creek» можна заночувати разом з... левом, пумою, леопардом і тигром. Річ у тім, що цей готель розпочався як «шелтер» для тварин, які виросли настільки, що їм стало тісно у приватних «хатах». Так готель став власником 38 приручених гігантів з родини котячих і вирішив спробувати зробити на тому бізнес, щоб бодай вторгувати на їжу для них – відтак, гості й леви-тигри-леопарди почали ночували під одним дахом, але в різних номерах. І бізнес пішов догори, немов на дріжджах...

На Флориді можна переночувати в підводному готелі. На-

приклад, мешканці готелю Jules Undersea Lodge в Кі-Ларго повинні опуститися під воду на 22 фіти, щоб дістатися своєї кімнати, в якій є всі умови – телевізор, холодильник, джакузі й, звичайно, довколишній краєвид царства Нептуна. Теперішній готель – це колишня лабораторія океанологів.

У «лісових» штатах надзвичайно поширені готелі на деревах, так звані treehouses.

Такий варіант проживання не для тих, хто боїться висоти. Сьогодні готелі на деревах – це спосіб втекти від щоденної рутини й нудьги. Готелі-гнізда полюбують люди романтичні, які мріють на добу-дві відірватися від землі, а також родини з дітьми. Вартість таких готелів адекватна вартості готелів класу «люкс». Але враження того вартують.

Кілька років тому ми мали нагоду відвідати такий готель у штаті Вашингтон. Двоповерховий Cedar Creek, «підвішений» над землею на 15-метровій висоті довкола 200-літніх червоних кедрів, знаходиться поблизу Національного парку Mount Rainier. Готель невеличкий – п'ять спальних місць, кухня, кімната для прийняття сонячних ван, оглядова кімната-вежа; електроенергія генерується сонячними батареями. Тобто, зразковий еко-готель.

Повертаючись недавно з Гантеру через містечко Сагерті, яке на перший погляд, здається дрімуче провінційним, вирішили поцікавитися, чи не вийшов з бізнесу ще один «незвичайний» готель Америки – Saugerties Lighthouse, який знаходиться у колишньому маяку посеред Гадсон-ріки.

«Та що ви?! – мало не образилася адміністраторка. – Жодного вільного місця немає до кінця року. Якщо хочете, можемо поставити вас на лист очікування на лютий 2015 року...»

Отже, американці не перестали мріяти побути бодай одну ніч ледь не в обнімку з пумою чи тигром. Або відчутти себе первісними людьми, які ще не зізлізали з дерев, в ту далеку від нас пору, коли світ ще був зовсім юний.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навмання не варто - побутові й дорожні
проблеми можуть зіпсувати
всю вашу відпустку.
Краще зверніться по допомогу до туристичної
агенції New Tours, яка по-
лагодить всі проблеми і
зробить вашу поїздку не-
забутньою. Тисячі маршрутів
в Америці та світі.**

**Телефон для довідок:
(718) 934-7644
або зайти на сайт:
www.newtours.us**

Програма на літо 2014 року

23-го серпня концерт, присвячений 200— літтю від дня народження Тараса Шевченка. Стефанія Довгань, сопрано. Володимир Винницький при фортепіані.
30-го серпня вокальне тріо «Зозулька» — Ева Саліна Прімак, Віллі Робертс, Марія Соневицька. В програмі автентичні українські пісні різних регіонів.

Усі концерти відбуваються в Гражді,
початок — о 8-й годині вечора.

Додаткова інформація за телефоном: (518) 989-65479

або відвідати веб-сторінку: www.grazhdamusicandart.org.

Український Історично-Освітний Центр та
Українська Православна Церква США
запрошує громаду на

концерт до

Дня незалежності України

в програмі
співак, львівський батяр

**ВІКТОР
МОРОЗОВ**

скрипаль-віртуоз

ІННЕСА

танцювальний гурт

БАРВІНОК

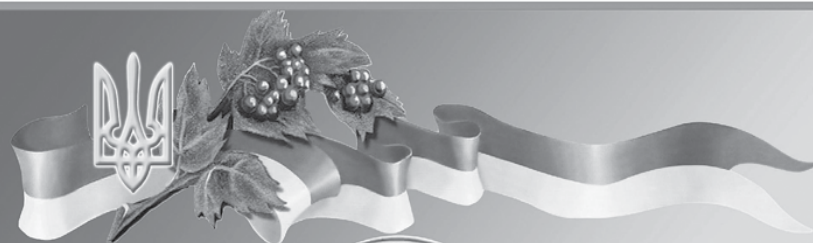
Григорій Момот, керівник

в п'ятницю, 22 серпня
7:30 вечора

Український Культурний Центр
135 Davidson Ave. Somerset, NJ

Вступ: \$20; студенти \$10; діти до 12 років безплатно
тел: (732) 356-0090

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA, INC.
Newark-Irvington Branch

Комітет відзначення Незалежності України у Юнійон, Н.Дж.
24-го серпня 2014

- о 12:00 год., в міській ратуші за адресою: 1976 Morris Avenue, м. Юнійон, відбудеться церемонія піднесення державного прапора України в 23-ю Річницю Незалежності України. Комітет запрошує шановних громадян, парафіян наших церков та всі політично-суспільно-громадські жіночі, молодечі та ветеранські організації прибути з прапорами і прийняти участь у даному святі.

- о 1:30 год., в Українському Народному Домі за адресою: 140 Prospect Ave., Ірвінгтон, відбудеться святковий обід під-час якого наш достойний гість виголосить головну доповідь, після якої пройде мистецька програма.

Вхід за добровільними датками.

August 24, 2014

- 12:00 noon, at the Union Township Municipal Building, 1976 Morris Ave., the Ukrainian Flag Raising Ceremony celebrating the 23rd Anniversary of Ukraine's Independence will take place. The Committee invites all Ukrainians, parish members, political, community, women's, youth, and veteran's organizations to attend with their flags.

- 1:30 PM, at the Ukrainian Community Center, 140 Prospect Ave., Irvington, there will be a luncheon followed by a celebratory program consisting of main speaker, followed by an artistic program.

No entrance fee - voluntary donations.

ПРОПОЗИЦІЯ ПРАЦІ

АМЕРИКАНСЬКА КОМПАНІЯ
MOVING and TRANSPORTATION Company (Нью-Йорк)

Запрошує на конкурсній основі на працю:

- водіїв класів C, D, L, A з досвідом роботи (платня – від \$1800 на тиждень)
- водіїв класів C, D, L, A без досвіду роботи (добра платня)
- вантажників (з досвідом і без досвіду роботи) (добра платня)

Претенденти повинні володіти англійською та українською мовами на розмовному рівні.
З пропозиціями звертатися за телефоном: (908) 531-3282

Bargemusic at the foot of the Brooklyn Bridge

ЧИ ЛЮБИТЕ ВИ БРАМСА?

17 серпня, неділя,
початок о 4:00 год. по полудні
1 Water St, Brooklyn, NY 11201

Концерт за участю:

Наталії Хоми, віолончель
Володимира Винницького, фортепіано
Анни Рабінової, скрипка

Brahms: Sonata for violin and piano No. 3 in D minor, Op. 108
Sonata for cello and piano No. 1 in E minor, Op. 38
Trio in E flat Major, Op. 40 for violin, cello and piano

Детальніша інформація за адресою:

www.bargemusic.org/
Тел: (718)624-4924

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працедавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дублікату вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шести років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

ПРОДАЄТЬСЯ ПОМЕШКАННЯ

Продається 3-кімнатне помешкання
в Тернополі на 2-му поверсі в
5-поверховому цегляному будинку біля
обласної дитячої лікарні. Загальна площа
— 98 квадратних метрів. Балкон, лоджія,
гараж, додаткова кімната в підвалі.
Оплата в США. Тел: (914) 473-0769.

ЗНАЙОМСТВО

Українка, порядна,
забезпечена, товариська,
гарна господиня, бажає
познайомитися з чоловіком
віком від 70 років для
дружнього спілкування.

Телефон: (647) 769-1128
(Канада)

*Привітайте на шпальтах «Нової газети»
своїх рідних і близьких
та всю українську громаду*

З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!

*Привітання будуть видрукувані в спеціальному
святковому випуску 21 серпня.*

*Останній термін подачі привітань —
за три дні до виходу газети у світ.*

Тел. для довідок: 917-324-0359

Електронна адреса:

vlabunsky2002@yahoo.com

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:

718-275-2503, 917-324-0359

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.

Адреса редакції:

64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374

Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com

Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

Top four reasons to sign on to Bill Pay with
Self Reliance New York*

- 1. E-statements**
- 2. No check to write**
- 3. No envelopes to lick**
- 4. No stamps to stick**

Just a click!

www.selfreliancenyny.org

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON :

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE :

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government.

NCUA

the National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

* Member must maintain a share draft (checking) account at Self Reliance (NY) FCU.

